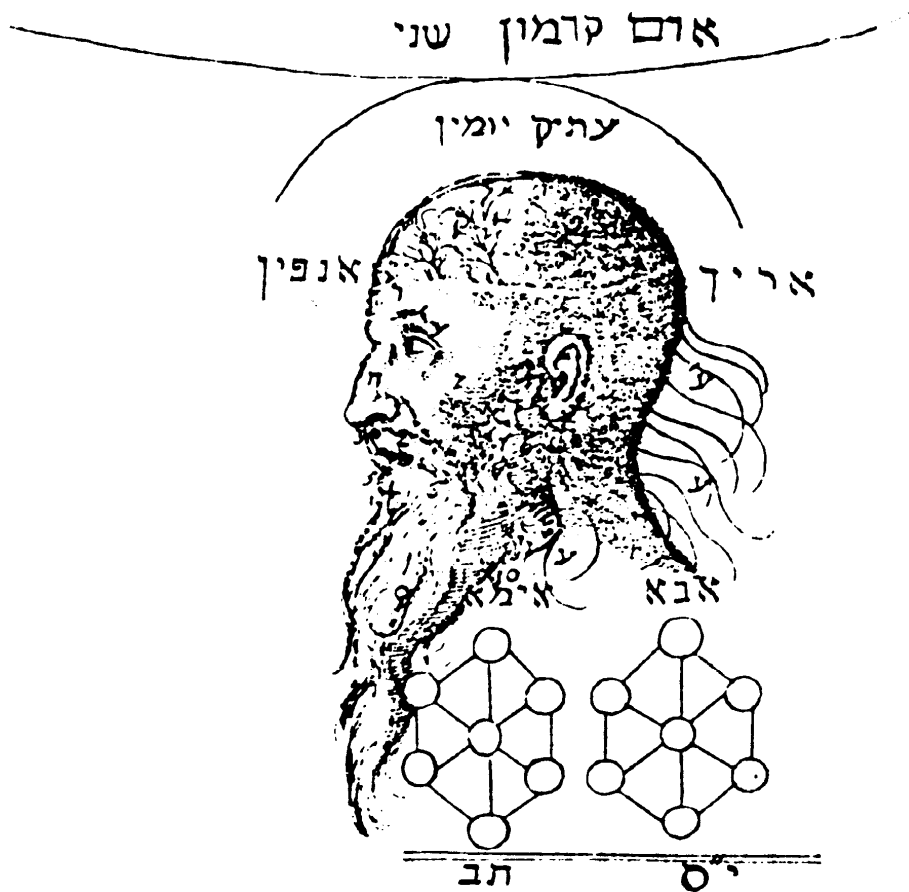


J. Eisenberg

Sefer Raziel haMalach



praktická teurgie a mystika kabalistická

Ahabah

OBSAH

Obsah	2
Úvod	3
Teoretická a praktická mystika nejstarších národů	6
I. Egyptané	6
II. Babyloňané.....	7
III. Indové.....	8
IV. Peršané.....	9
<i>Stvoření světa a konec dnů</i>	9
V. Israelité	10
Kniha Raziela	12
VI. Původ knihy Raziela.....	12
VII. Obsah knihy	13
VIII. Další recepty k uskutečnění jistých přání.....	13
IX. Stvoření světa podle praktické Kabbaly.....	16
X. Další vývoj stvoření.....	18
XI. Měsíce a jejich znamení.....	18
XII. Chodoběžnic.....	20
XIII. Pořádek konstelace	22
XIV. Povětroznalství	22
XV. Konstalace planet	23
XVI. Astrologie	24
XVII. Velké jméno Boží a divy, jež možno jim prováděti.....	25
XVIII. Recepty k dosažení různých žádostí.....	30
XIX. Vládci měsíců	31
<i>Vládci dnů</i>	31
<i>Vládci noci</i>	31
XX. Hrůzy pekla	32
XXI. Výklad snů a talismanů	32
XXII. Svobodné zednářstvo.....	43
Příloha I	47
Příloha II	48
Doslov	53

Zmenšený přetisk prvního českého vydání v edici Sfinx, redakcí profesora Miloše Maixnera v září 1923, svazku 54. Vydalo nakladatelství Trigon v edici Ametyst. Praha 1990.

ÚVOD

Kniha, kterou tento překlad uvádí poprvé do světové literatury, jest velmi vzácná a významná. Již název „*Sefer Raziel haMalach*“ (Kniha anděla Raziela) s podtitulem, „*jež byla doručena Adamovi, než byl vypuzen z ráje*“, vyjadřuje jistý mystický obsah. K tomu přistupuje, že i slovo „raz“ znamená aramejsky „tajnost“ a celé jméno „Raziel“ značí „anděla tajemství“. Tato anonymní kniha považuje se za velmi starou a její *talismayagemmy* ⁽¹⁾ za účinné prostředky k dosažení výhod a k odvrácení různých nehod, jež jsou tam vyznačeny. Na celém východu, zvláště v Orientu, používají se v knize „Raziel“ uváděné mystické recepty a nosí tam popsání talismany. Přes to však zůstává tato kniha, *psaná větším dílem aramejsky neznámou širším kruhům*. S prvním právem mohl tudíž první vydavatel textu (Amsterdam 1701) ⁽²⁾ upozorniti, že tam, kde tato kniha se nachází, panuje štěstí, požehnání, moudré potomstvo, místo to, že nepostihne ani požár atd. – To souhlasí úplně s všeobecnou vírou. Vnucuje se nám však otázka, *kdo napsal tuto knihu? Ve které době byla sepsána?* – Následující úvahy jsou s to, řešiti naznačené otázky:

Targum *Onkelos* ⁽³⁾ (aramejský překlad bible z I. stol.) jest první, jenž jmenuje anděla *Raziela* (Koheleth. 4., 3.): *voef hašomajm*, atd. „A nebeský pták rozšiřuje zvěst“, tj. anděl Raziel. Zohar komentuje verš (Berešith 5.): „*Toť jest kniha dějin Adama*“ takto: „Když Adam meškal v ráji, poslal mu Hospodin andělem Raziem knihu, jež přináší deset oddílů svaté moudrosti. Pak předal Rafael knihu Adamovi, jenž se s ní zabýval, načež odevzdal ji Šetovi atd.“ Na jiném místě dodává *Zohar Chadaš* (Terumah): „*Chanoch našel světlo, jež by Adam ztratil*, atd. až anděl mu předal knihu schovanou mezi stromy života, atd.“ – Bez pochyby pod vlivem tohoto citátu, vypravuje slovanská verze apokryf knihy „*Chanoch*“ (33., 10.): „Raziel zachránil Chanocha“ atd. Viz „*Jagič, Slavische Beiträge zu den Biblischen Apokryphen*, Wien 1842 ⁽⁴⁾“ Dokladem, že Adam dostal takovou knihu, jest i talmudický citát (Baba M. 86.): „Viděl jsem knihu *Adama*, jež zvěstuje budoucnost atd.“ Poněvadž „Raziel“ cituje sice *Sefer Jeciru* a komentuje ji důkladně, avšak ne knihu de Leona (viz dále), je viděti že Zohar jest mladší než „Raziel“. Mimo traktáty *Jebamoth*, *Adoba Zara*, *Taanith*, *Pesachim*, *Chagiga*, cituje „Raziel“ známého astronoma *Samuela* (žil 160-200 v „*Nahardee*“, v Babylonsku) *Midraš rabba* i *Pirke d’rabbi Eliester* (8 stol.). *Alphabeta d’rabbi Akiba* (Tanaita v Palestině 68-136 po Kr.) *Šiur Koma* (po X. stol.), jakož i astrologické spisy *Šabthi* (Saturn), *Hamazaloth* (Planety) židovských i nežidovských učenců, atd. Dle toho možno konstatovati, že kniha naše byla mezi XI. a XIII. stol. sepsána.

Nyní zbývá ještě zjistiti jméno autora. K tomu účelu musíme si zpřítomniti obsah knihy. Týž představuje, jak bylo již řečeno, první důkladnější komentář ku knize stvoření a líčí moc praktické mystiky, svatých jmen Božích, talismanů, gemm, konstalace nebeských těles, vliv hvězd na osud lidstva atd. Systém *Sefiroth* (viz dále), učení o duši atd. se zde však zanedbává. Proč? Očividně byl autor stoupencem teurgické a divotvorné mystiky, jenž dal přednost okultním a spiritistickým názorům před neplodnými myšlenkami o *Sefiroth* atd. *Kabbalistou* toho směru byl, jak se dále uvádí, *Abraham ben Josef Abu-l-afia* (arabsky = Otec zdaru). Názor tento potvrzuje i okolnost, že

⁽¹⁾ Slovo „Talisman“ jest totožným s arabským „Tilsam“ v témž smyslu. „Gemma“ pochází z hebrejštiny „Kamea“ – vázaničko.

⁽²⁾ Isak ben Abraham. Rabín v Amsterdamu.

⁽³⁾ „Targum“ znamená hebrejsky „překlad“. „Onkelos“, bývalí pohan jenž přestoupil (80 po Kr.) na židovskou víru, překládal pět knih do aramejštiny. Tento překlad se jmenuje „Targum Onkelos“.

⁽⁴⁾ Slavisches Henochbuch. ed. Bonwetsch.

jméno Abraham má číselnou hodnotu 248 jako Raziel ⁽⁵⁾ – Byla to doba (1234-1340), kdy *Antimaimonisté* (viz dále) líčí Boha antropomorficky, tj. dle hrubých představ mystiky s očima, ušima, atd., jako křesťanská scholastika a Sunnitě v Islámu. Takovému líčení věnuje „Raziel“ skutečně dva články „*Hechaloth d'rabbi Akiba a Šiur Koma d'rabbi Ismael ben Eliša*“ současníka R. Akiby. První R. Akibovi připsaná stať obsahuje homiletické úvahy o chrámech nebeských, o Bohu, trůnu, stvoření a duši atd. (Jellinek, Beth hamidraš III. A IV.) Je sedm chrámů: 1) „*Libnath hasapir*“, kde bydlí andělé, Tahariel, Akathriel (Sandalfon), Sahadiel (svědek dobrých i zlých činů) s Rachmiel (sbírající slzy lidu). Tam jsou nesčetní andělé s nesčetnými očima, nosící ohnivé pruty v rukou. Tam se také spojují mužské a ženské duše mezi sebou. 2) „*Ecemhašomaim*“, kde bydlí ohnivý a vodní duch *Cadkiel* a vede odtud duše zemřelých do řeky *Dinur*, aby se tam koupaly. 3) „*Nogah*“, kde se vyslovují rozsudky nebeského soudu nad bezbožnými atd. 4) „*Zkhuth*“ (= zásluha) 5) „*Ahabah*“ (= láska) a 6) „*Racon*“ (= vůle). Tam bydlí i Raziel, jež uschovává tajemství tóry. 7) chrám: „*Kodeš hakodóšim*“, kde Karubíni se nalézají. Na levé straně je sedm chrámu tmy ⁽⁶⁾, kde jsou zlí duchové (Satan atd.) ubytováni. Druhý spis „*Šiur Koma*“ přináší popis vzhledu Božího, jeho čela, tváře, očí, uší, rukou, nohou, atd., způsobem, jež vzbuzuje jistý odpor, jako bestie.

Po tomto proslovu vraťme se zase k výkladům *prvního* vydavatele a k jeho předmluvě. Píše: „Tuto knihu mám již mnoho let ve své knihovně a byl jsem často vybidnut, bych jí publikoval tiskem. Nemohl jsem se však k tomu odhodlati. Tu jsem slyšel, že části knihy byly uveřejněny ve francouzském spisu ‘Obraz písmen všech národů’ a že lidé si zhotovují chybné jich opisy. Zaopatřil jsem si tudíž dva jiné exempláře za mnoho peněz a přesvědčil se, že můj exemplář jest nejsprávnější. Týž má podpis: ‘*Eliester ben R. Juda, žák kabbalisty R. Judy Hachasida, syna R. Šimona Hachasida*’, jakož i podpis ‘R. Tebele z Palestiny’, muže světoznámého jména (R. Juda Hachasid žil roku 1700 v Polsku)“ – Poznal jsem, že porozumět jménu Božímu prostředkuje přijetí modlitby, tak jako modlitby proroků, velikánů, talmudistické doby aj., kteří se zabývali knihou Raziela, byly vyslyšeny. Avšak za naší doby dostoupila nevědomost takového stupně, že chyby a omyly se všude vyskytují. Odpomoc proti tomu poskytne praktická kabbala, obsahující výklady o slunovratech, měsících, dnech, a hodinách, jakož i andělich, jim panujících. Neboť, kdo se zabývá mystikou dosáhne nejvyšší dokonalosti. Adam se naučil z knihy jmenovati zvířata, dobytek, ptactvo i ryby (viz Korán Súra 2. 26.) Šeth nesměl jísti cibule, česneku, ryb, masa a krve a měl se koupati dvakrát denně, ráno a večer atd. atd. (Jako škola Pytagorova neb kněží v Egyptě)

Praktická kabbala jest celkem mladší, než teoretická. Napřed diskutovali apoštolové mystiky o abstraktních pojmech, o putování duší, o Sefiroth, o stažení Boha ⁽⁷⁾ atd. (1190-1255), až konečně obrátili svou pozornost k vybudování *praktické* mystiky. Kabbala měla totiž vykonávati vliv na skutečný život. Napřed vypočítali, že Hospodin má čtyři neb dvanáct, dvaadvacet neb dvaasedmdesát jmen ⁽⁸⁾, což mělo jen *teoretickou* cenu. (Viz můj spis „Kabbala“, český text, Praha 1923, IV. kap. Šem hamforaš). Teprve potom seznali, že tato jména musí míti i pro *praktický* život svůj účinek a sestavili divotvorné působení každého jména zvlášť, jakož i působení jich ve skupinách po sedmi (dle vzoru gnostiků a Indů). Pozdější učitelé Kabbaly viděli v praktické i teoretické mystice předmět svého bádání a věnovali se oběma se zájmem. Přednášeli pak ve svých knihách o konstelaci Sefiroth, o Demiurgovi (Adam Kadmon), o konstelaci běžnic a stálic, o nebeských, zemských a podzemských sférách, o nebeských tělesech, o ráji a pekle, atd. Při tom však nezapomněli, že život a jeho mnohotvárné tužby vyžadují často zasahování vyšších mocností. K tomu účelu zhotovili talismany a gemmy a uplatňovali tím význam Kabbaly mezi nejširšími

⁽⁵⁾ Jak známo, naznačovali spisovatelé anonymních knih své jméno alespoň číselně v titulech, které dali tvorbám svého ducha.

⁽⁶⁾ První chrám jménem „Satan“ jest obýván zlým duchem „Duma“. Druhý „Tame“ jest obýván duchem „Kós hatarela“ (Pohár jedu). Ve třetím „Ofel“ (Tma) bydlí duchové: „Af a Chema“ (Hněv a nenávisť). Čtvrtý se jmenuje „Choba“ (Vína). Pátý: „Eva“ (Zášť). Šestý: „Betth Chaber“ (spojující dům), ježto duchové: „Moveth“, „Ra“, „Calmoveth“ a „Ofel“ (smrt, zlo, posmrť a tma) tam jsou spojeni. Sedmý jest jmenován: „Šmore hajajin“ (kvasnice vína).

⁽⁷⁾ „Stažení Boha“ (cicum) znamená, že Nekonečný, jenž vyplnil svou hojností světla všechny předsvětové prostory, se zatahl a objevil prázdný prostor, v němž byl vesmír uskutečněn.

⁽⁸⁾ Že tato myšlenka se datuje z prvních století, je viděti z toho, že i (Korán Súra 17. 110.) determinuje Boha: „Dhú-l-asmá-l-husná“, tj. „Majitel nejkrásnějších jmen“.

vrstvami lidu. Tím byla však i nejstarší divotvorná, okultní i spiristická mystika, jak jí byli učili Egyptané, Babyloňané, Indové, Peršané i jiní, i mezi židy ustálena. Nejstarší astrologické systémy a astrální soustavy byly pak dle vzoru, jak jej převzala škola Pytagorova, Gnostiků atd., znovu vybudovány a knihou Raziela publikovány. Pro každou žádost neb bolest člověka sestavili formuli, recept a prostředek k dosažení pomoci. Talismany, gemmy a modlitby prostředkovaly štěstí v obchodě, skutcích, pracích na polích, pomáhaly ku zkrocení hmyzu, zvířat, ptactva, ohně a blesku, k docílení deště, chůze po moři, prodloužení života atd. atd.

Praktická Kabbala zabývala se i problémem „stvoření světa“ a líčí je tak, že Hospodin použil k němu prahmoty. Tato byla jeho dech jenž se obrátil ve vítr, vichřici atd., neb sníl pod jeho trůnem⁽⁹⁾.

Jediný vliv na soustavu nebeských a zemských sfér, jakož i na život lidský a jeho osud vykonává konstalace sedmi oběžnic a dvanácti stálic. Jich stav a chod účinkuje na stav povětrnosti a způsobuje změnu počasí. Rovněž působí i na osud člověka tak, že každý může vyčíst ze stavu hvězd při svém narození, bude-li šťasten, či naopak. K tomu přistupují ještě jména Boží, která poskytují člověku možnost, aby jeho prosby a tužby byly uskutečněny. Je-li někdo nemocen či posedlý zlým duchem, má-li slabou paměť, potřebuje-li lásky ženy, člověka nebo je-li tísněn chudobou, rozhodně poskytuje mu Kabbala prostředek, aby jeho osud byl zmírněn. Talismany se obrací nejen k Hospodinu, nýbrž i k andělům, kteří se střídají každou hodinu, každý den, každý týden, měsíc a rok. Ovšem i slunovraty, panovníci, oběžnice, stálice atd., větry, moře, zvířata, deště, atd., mají každé čtvrtletí jiný název. Tyto názvy musí býti v talismanech přesně psány a v modlitbách správně recitovány, aby výsledek byl zajištěn.

Talismany proti různým nehodám doporučují již Gnostikové a před nimi též Indové (proti zlému duchu, pohledu atd.). Talmud uvádí (Sabbath 60.), že tato víra panovala i mezi Israelity (tamtéž, 115) a taková byla i ve středověku; teprve kniha „Raziel“ sestavila pro budoucí generace všeobecně platné texty a obrazy talismanů.

Mnozí připomínají, že příkazy týkající se *Mezuzy*, tj. nádveřních nápisů a Tefilin, tj. modlitebních řemínků, mají tentýž účel jako talismany.

Sefer Raziel sestává z několika částí, z různých spisů, totiž: 1) *Knihy oděvu* (Malbuš), jež začíná modlitbou Adama, dále zdůrazňuje cenu a význam knih Raziela, jak se má s ní zacházeti, jakož i jména slunovratů, měsíců a dnů. Rovněž jména nebeských a zemských sfér, větrů, planet, sedmi oběžnic v každém slunovratu, a texty zaklínání. 2) *Knihy Raziela*, obsahující homiletické úvahy, líčení o stvoření⁽¹⁰⁾ světa, o úkolech andělů a jejich činnostech a o poznání počasí. 3) *Spis velkého jména Božího* objasňující písmena 72 jmen a jejich účinky, jakož i význam 42 jmen.

Konečně připojen jest 4) spis „*Hamazaloth*“ (Planety) vysvětlující podstatu talismanů, jejich texty a účinky, jakož i zmínku 22 a 42 jmen Božích, jež nesmíš vyslovit v modlitbě, nýbrž musíš na ně mysliti. Dlužno ještě dodat, že výklady tam přednášené se velmi často opakují a to jinými slovy a výrazy, takže z toho důvodu často nelze je překládati doslovně, nýbrž jen obsahově.

Překlady jsou zhotoveny dle druhého vydání (Lvov 1869), jež bylo věrně pořízeno dle prvního vydání (Exemplář v majetku překladatele). Do působnosti praktické mystiky patří i jiné pokusy v „Razielovi“ neuváděné, které však Zohar a pozdější kabalistické spisy registrují. Jest to chiromantie tj. poznání osudu a vlastností člověka z linií jeho ruky, z útvarů tváře atd. Sem patří i všechny myšlenky a snahy, jež kabbala dala do vínku svobodnému zednářství atd. Všechny tyto problémy vysvětluje tato páce.



⁽⁹⁾ Tento názor pochází z Pirke d'r. Eliester z VIII stol., spis jenž vykazuje mnoho islámských vlivů. (Viz moje články v „Encyklopedie des Islám“, I. Leiden).

⁽¹⁰⁾ Zajímavost jest, že „Raziel“ objasňuje stvoření přirozeným způsobem a podává příklady vzaté z přírody.

TEORETICKÁ A PRAKTICKÁ MYSTIKA NEJSTARŠÍCH NÁRODŮ

I. Egyptané

Teoretická a praktická mystika má svůj původ v náboženských tradicích nejstarších národů. I nejstarší člověk hledal řešení vyšších nadsvětových otázek, jež mu život předložil. I nejstarší člověk pátral po původci všehomíra a přišel takovým způsobem na stopu jednoho či mnoha bohů na nebi, starajících se o lidstvo na Zemi. I nejstarší národové měli inteligentní kruhy, které věnovaly svou píli a čas prozkoumání tajných učením víry a metafysických problémů.

Tak se zaměstnávali u starých Egyptanů vrchní kněží takovými pracemi, zvětčili je jen jim známými hieroglyfickými nápisy a stvořili tím pro věky vzácnou a důležitou literaturu, již teprve minulé století rozluštilo. Zajímavost je však, že i myšlenky a zásady jimi přednášené v jejich bohosloví, jak nejstarší prameny (Herodot, Berossus, Manetho – 480-320 př. Krist.) vypravují a nedávno objevené hieroglyfické nálezy potvrzují⁽¹¹⁾, zúrodnily i každé pozdější učení o kosmu.

Egyptská mythologie vypravuje, že nejvyšší Bůh, *Osiris* byl ve stálém boji se svým bratrem „Set-Typhonem“ (Exodus 14. 2. – Bel-Cefon) tj. zimním sluncem. Osiris stane se konečně obětí nepřátelského bratra a jeho mrtvola jest hozena do moře. Jeho vdova *Isis* ho oplakává a hledá mrtvolu všude, by ji pochovala. Konečně dospěje jeho syn „Ra“ (Horos = Jarní slunce) a pomstí svého otce tím, že zabije nepřítele Seta a nastoupí samovládu nad světem (Plutarch a hieroglyfy).

Avšak i Ra vyrůstá a vede těžký boj s drakem „Abubu“ (duch oblakový), tj. s vládcem zimního období, až zvítězí a zabije vraha svého otce. (Toto vítězství slaví se novoročního dne po zimním slunovratu, tj. zároveň s obnovením slunce). Lidé pak hřeší proti Ra a usnesou se potříti jej na nebi.

Tu pošle jeho matka *Isis* na hříšníky mor (potopu). Ra však spěchá, aby je zachránil a naplní sedm tisíc džbánů pivem, připraveným z ječmene a lidské krve. Pivo se vyleje na pole a rozzlobená bohyně smiluje se nad lidstvem a odpustí mu (Hieroglyfické texty).

Dále se tam vypravuje o *ostrovu blažených*, na němž roste *strom života* a koná se soud mrtvých. Bezbožní jsou odsouzeni do Šeolu (hebrejsky šeol = hrob)⁽¹²⁾, v němž ohnivý běs „Gišdubar“ jest panovníkem. Tento běs jest totožný s Kerubím (Cherubíny), o nichž se děje zmínka v I. knize Mojžíšově (kap. 3 verš 24.) (arabsky Karíb = strážník, řecky Kerberos). Zvířata, která znázorňovala nebeské bohy, jsou: Býk či Apis = Osiris; Beran = Chnum; Orel = Ra; Kráva = Isis a

⁽¹¹⁾ Zde získáváme příležitost předeslati krátké vysvětlení, jakým způsobem bylo hieroglyfické písmo rozluštno. V roce 1798 zahájil Bonaparte své tažení do Egypta, kde vojáci našli u „Rozetty“ hieroglyfický pomník s řeckým překladem. Angličan Young pozoroval, že egyptský text obsahuje slova opatřená rámcem a poznal, že znamenají jméno královo. Porovnáním s řeckým překladem vyšlo najevo, že slovo znamená skutečně „Ptolemaios“. Dále však nepřišel. Více štěstí bylo dopřáno geniálnímu Jeanu Champolionovi (1790-1832), jenž už od jedenáctého roku se zabýval luštěním egyptských napsů. Pak si osvojil koptickou řeč (egyptských křesťanů) a poznal v dalších napsích jména: Kleopatra (1822), Alexandros, Ramses, Thutmes atd. Téhož roku sdělil Pařížské Akademii, že již našel klíč ku čtení hieroglyfických textů. Roku 1825 překládá již různé nápisy a četl větší báseň, oslavující vítězství krále Ramsesa II. nad lidem Chattů. V těchto plodných pracích pokračoval Němec Rich Leipsius, Angličan Birch, Irčan Hincks, Francouz de Roudge a Jindřich Brugsch, kteří spojenými silami vytvořili moderní „Egyptologii“ a hieroglyfickou literaturu.

⁽¹²⁾ Myšlenky v I. knize Mojžíšově příbuzné s těmito názory, pochopí čtenář sám a není nutno k nim podrobně poukazovati.

Šakal = Set atd. Vidíme zde bezpochyby první stopy pozdějšího symbolického označení planet zvířaty⁽¹³⁾.

II. Babyloňané

Nyní věnujme pozornost ještě starší literatuře, jejíž písmo bylo skoro ve stejné době a za týchž okolností rozluštno jako egyptské. Je to písemnictví klínových nápisů, jež r. 1802 *Jan Bedřich Grotefend* začal luštnit a Angličané *Rawlinson* a *Hincks*, jakož i žid *Julius Oppert*, prof. na Sorboně v Paříži, dílo jeho dokončili. Babylonsko-Asyrské písmo vykazuje padesát znamení hlásek v podobě klínů a prutů. Rozluštění podařilo se podobným způsobem jako u egyptského písma. Králové *Darius* a *Xerxes* totiž zanechali nápisy v řeči staroperské a babylonsko-asyrské. *Grotefend* poznal tam jména: *Darius*, velký král, král králů atd. *Xerxes*, *Darius* atd. Pak rozluštil jednojazyčné nápisy z Ninive a Babylonu, tak že r. 1870 bylo již *Ed. Schraderovi* lze přenést babylonsko-asyrské bádání do Německa, v čemž ho následoval *Bedř. Delitsch*.

Klínopisná literatura obsahuje stopy mystických názorů všech národů. I ona vypravuje, že sbor devíti bohů řídí vesmír. *Anu* (bůh nebes), *Ea* (země), *Gea a Bel* (pán či vzduch). Jejich manželky se jmenují: *Nuna*, *Damkina* a *Belith*. Syne *Ey* jest „*Merodach*“ (ranní, či jarní slunce), jehož protivník „*Nergal*“ vede s ním stálý boj. Smrt *Merodacha* oplakávaly ženy každoročně v den 21. června (u *Ezechiela* 8. 14. uvádí se jarní bůh jménem „*Tamus*“, *phön*, *Adonis*) a smrt *Nergalovu* v den 21. prosince. (To jest II. letní a IV. zimní slunovrat) Manželka *Merodachova* slula *Ištar* (*phön*. *Astoreth*, řecky *Afrodita*, latinsky: *Venuše*) a manželka *Nargalova* – *Ghanna*. Syn *Merodachův* byl *Nabu* (*Isajas* 46. 1.). Tito bohové dali původ pozdějším jménům planet. Souhlasí totiž *Nabo* s *Merkurem* (hebr. *Kokhab*), *Ištar* s *Venuší* (hebr. *Nogah*), *Merodach* s *Jupiterem* (hebr. *Kimah*), *Nindar* s *Marsem* (hebr. *Sukoth*), *Nergal* se *Saturnem* (hebr. *Kivum*)⁽¹⁴⁾ a *Slunce a Měsíc*. Rovněž pochází i jména dnů ze jmen planet⁽¹⁵⁾.

Babyloňané založili systém měr a vah na dělení šedesátinném a na rozdělení jimi zavedeného astrologického roku. Oni také označili již zvěrokruh: Býk, Blíženci, Lev, Panna (*Ištar*), Štír, Orel, atd. Jmenování bohové hráli velkou úlohu i v babylonské mytologii, jakož i ve dvou babylonských hrdinských zpěvech obsahujících: 1. Stvoření světa, 2. Dvanáct básní hrdiny *Gišdubara* (*Gilgameš*), biblického to *Nimroda*. *Merodach* (*Marduk*), stvořitel světa, vede totiž urputný boj s velkým mořským hadem *Tihamat* (*Gen.* 1. 2. *Tehom*), usmrtí jej a stvoří zem a nebe z kůže jeho těla. Jeho obraz jest přenesen na nebeskou oblohu jako mléčná dráha. Rovněž bojuje

⁽¹³⁾ Abychom však pochopili, jaké mystické myšlenky obsahují hieroglyfické nápisy, budiž zde uveden stručný obsah několika kratších textů. Dle nich jest oslavován žijící král velikou chválou a po smrti se stává bohem. Nebeští bohové přijímají ho s jásotem a pozdravují ho jako právoplatného člena svého kruhu. Každý jiný smrtelník však vstupuje dle líčení „*Knihy mrtvých*“ (*Papyrus Ebers* ze 16. stol. př. Kr.) do síně *Osirise*, jenž konstatuje nejdříve jeho bezúhonnost. Tam čeká 42 duchů, kteří trestají hříšníky. Zemřelý mluví: „*Chvála Tobě velký Bože, pane obou bohyň pravdy. Blížím se k Tobě, abych obdivoval Tvou krásu! Zním tebe a Tvé jméno. Zním také jména 42 bohů v síních bohyň pravdy. Přišel jsem s pravdou a dosvědčuji, že nevedl jsem žádného člověka do bídy. Neprohřešil jsem se proti Bohům. Neodvrátil jsem sluhu od jeho pána. (Naproti tomu napomíná *Duetoron* 23. 6. ‘Nesmíš vrátiti uprchlého otroka pánovi jeho’) Neposlal jsem nemoc na nikoho. Nezpůsobil jsem nikomu hlad, slzy, smrt. Nedotýkal jsem se svatých chlebů či obětí chrámu. Neloupil jsem mumii zemřelých“! Atd. atd. Jiný papyrus *Erbesův* ze 16. stol. př. Kr. (v Lipsku) doporučuje prostředek proti bolesti břicha: „*Kmín, husí sádlo a mléko spolu vařiti a píti.*“ Dále doporučuje prostředek, aby had neopustil svou díru a toto: „*Dej suchou rybu na otvor díry, kde had se nalézá a neodvází se opustit svůj příbytek.*“ Uvedený pomník „*Rozette*“ z II. stol. př. Kr. obsahuje unesení egyptských kněží k uctění nového krále *Ptolemaja Epiphana* v *Memfi*. Kněží vychvalují krále, věčně žijícího, milovaného boha „*Path*“ (vědy), jako dobrodince lidstva. (Byl to tedy „*Ptolemaios Euergetes*“ – dobrodinec. 222-247). Dále vypravuje nápis, že nový král zmírnil těžké daně, propustil vězně, atd. atd. Zbožňoval býka „*Apise*“, jakož i jiná svatá zvířata. Kněží se tudíž usnášejí, uctívati krále a nositi s sebou jeho obraz spolu s obrazy všech bohů. Jeho narozeniny a korunování mají být veřejně oslavovány, jakož i každoroční pětidenní slavnost má mu býti věnována. Nápis hieroglyfickými, démotickými (lidovými) a řeckými písmeny vytesaný do skály má zvěčniti toto usnesení atd. atd.*

⁽¹⁴⁾ *Amos*. Kap. 5. verš 26. *Kaiwan*.

⁽¹⁵⁾ *Sonntag*, *Montag*, *Sunday*, *Monday* atd.

Merodach s nepřátelským bratrem Nergalem a usmrtí ho. Pak stvoří hvězdy, svět rostlin, zvířata a konečně i člověka atd.

Dále: Ginšubar, král města Erech (Genesis 10. 10.) bojuje se škodlivým duchem „Ea-báni“, pak s králem města Elam (Gen. 10. 22.) nebeským to býkem. Bohyně lásky Ištar miluje Gišdubara, avšak jest jím odmítnuta. Ze msty posílá do města Erechu býka a potrestá neposlušného milovníka vředy. Týž odejde k léčení na ostrov blažených (přes Arabii na Sokortu v Indickém oceáně), aby se vykoupal ve vodách života. Tam navštěvuje svého praotce *Nuch-Napišti* (Klid duše, bibl. Noach), jenž mu vypravuje, že zázračným způsobem byl zachráněn z potopy světa. Gišdubar se vykoupá v prameni života a vyléčí se... Zmíněná epická báseň líčí konečně jeho návrat domů.

Další nápisy obsahují obchodní smlouvy společenského rázu, jakož i hlavně zákonitá ustanovení velikého Hammu-rabiho (biblického Amraphela, Gen. 14. 1.), současníka Abrahamova a jeho synů-následníků. Blíže se o tom zmíním na jiném místě.

III. Indové

Těž jiný mocný národ na dálném a odlehlém místě země vykonával na budoucí tisíciletí svými mystickými názory a náboženskými myšlenkami velký vliv. Jsou to Indové, kteří vybudovali svou náboženskou soustavu na transcendentálních základech a metafysických zjevech.

Mezi Indem a Gangem bydlí národ, známý z nejstarších dějin lidstva, jenž uctívá ještě dnes svůj poklad svatých básní (Rigveda) a zná již po tisíciletí své nejstarší názory o soustavě hvězd, lékařství atd. Jako praktičtí lidé využívali své náboženské zásady i pro praktický život.

Tak věřili v duše a duchy, jakož i v zaklínání duchů a kouzelnictví. Oběťmi a dary lze si zajistit přízeň bohů a duší minulých pokolení. Zaklínáním vypuzují se škodliví duchové z těl, jež jsou jimi zatížena. Duše praotců žijí v nebeských oblastech s bohem smrti „*Jamou*“. Indové zbožňovali (jako Egypťané) a představovali si své bohy jako personifikované zvířata. Dobročinnými skutky a modlitbami uctívali památku zesnulých. I oni snažili se řešit otázky, kde jest vyšší svět a jaký jest původ všech tvorů. Mrtvých se báli, nedívali se na mrtvolu a její nosiče, zahladili stopy vedoucí tam k místu pohřbu, na cestu lili vodu neb rozdělávali na ní oheň, neb položili tam kámen, aby duše nemohly se vrátit.

Umývali se, aby odvrátili škody způsobené dotknutím se mrtvého a spalovali jeho oděv atd. Hudba, tance a zpěvy sloužili jim k zapuzení duší. Dávali jim oběti, pokrmy a látky se slovy: „Zde máte milí rodiče šat, nevezměte jiného.“ Mrtvoly byly spalovány jako oběti nebi. Duše však zůstávaly u příbuzných, dokud nebyly dary pro mrtvého odevzdány. Teprve po prvním roce vstupují do lůna otců.

Kněží byli hoštěni každý měsíc se slovy: „Nechť jsou naši otcové našimi mluvčími!“

To se opakovalo také při narození syna, při sňatku, novoluní a úplňku. Předkládány byly knedlíky z rýže, při čemž vysloveno jméno zemřelého, voda byla vylévána načež obětující člověk se obrátil, aby duše požily z toho všeho. Pak opět se vylévala voda, mast na oči a nohy kladla se na zem a byly propuštěny duše slovy: „Jděte milý otcové!“

Duše dobrých lidí byly uctívány co dobří duchové a zlých lidí co škodliví. První byly uctívání a druhé zažehnávány. Dále rozeznávali Indové *zemské duchy*, kteří bydleli na rozcestích, *duchy stromů*, bydlící na stromech, zejména na stromě života, jež nesl plody nesmrtelnost poskytující. Strom byl považován za svatý a mnozí se k těmto duchům modlili. Měl-li býti takový strom skácen, věnovali duchům dárky, přinesli koláče a květiny, vylévali vodu kolem stromu a prosili duchy za odpuštění. Domácí duchové sloužili však ochraně domů. Duchové naplňují též vzduch. Voják zbožňoval svou zbraň, sedlák pluh a loupežníci přinášeli oběti duchům, když měli štěstí při svých zlých činech. Zlí duchové (raksasas), tj. bývalí zlí lidé, se shromažďují v lesích a řekách a obývají i těla lidí. Jedí lidské maso, pijí mléko krav, posílají nemoce na člověka atd. Proti nim pomůže jen zaklínání kněží různými výroky a formulemi. Kruh nakreslený na zemi, šípy vystřelené neb provazy a sítě házené zkrotily zlé duchy. Často pomáhá i šeptání svatých jmen, kovový prsten, talisman atd. Oslovovali ducha: „Takman, (duch horečky) napadni ženu Sudru

(nejnižší kasta) a opust' nás!“ Duchové bezbožných, prve než jsou přijati do lůna otců, považování jsou za strašidla. Prodlévají u svého příbytku, trpí hladem a žízní a všemi nehodami.

Indové zbožňovali v nejstarších dobách i slunce, dárce všeho dobrého a vylévali každého rána obět' mléka, aby je uctili. Dále slavili dny slunovratů. Rovněž i měsíc, dárce plodnosti, byl uctíván. Konečně klaněli se bohu *Indrovi* (jarní slunce), jenž vysvobozuje vodu od mraku (drak) a posílá větry, aby rozháněly mraky, hromy a blesky, jakož i daly vodu zemi.

Stvoření světa dle představy Indů stalo se takto: Bohové zabili praobra a stvořili z jeho mysle měsíc, z oka slunce, ze rtů Indru, z dechu vítr, z pupku vzdušný prostor, z hlavy nebe, a z nohou zem, atd. atd. – Pozdější Indové učili existenci boha „Višnu“ (slunce), jenž se vtělil (inkaroval) v Boha-člověka jménem Kršna, což znamená věčný a všude přítomný (Mahábharáta). Dále si představovali peklo s nehrůznějším stroji k mučení a trápení. Oběti, moč a hnůj krávy, putování do svatých měst zachraňují před peklem. Dále věřili, že nebeské hvězdy představují duše pobožných (Daniel 15. 5.), zbožňovali hady (nagas = hebr. nahaš) a připsali bohu Višnu asi tisíc jmen, slunci sto osm, atd. Tato čísla, jakož i tři, sedm, devět aj. jsou svatá. Konečně zavedli talismany a obrazy bohů atd.

Z uvedených výkladů vysvitá, že tři nejvýznamnější národové: *Egyptané*, *Babylóňané* a *Indové* vyvinuli skoro stejné základy mystiky, ač jejich dětský věk nevykazuje žádných místních neb časových styků. A když v pozdějších tisíciletích zasáhli hlavně první dva do světových událostí jako podmanitelé, vnutili své vymoženosti duševní i podrobeným národům a vykonali tím největší vliv i na budoucí tisíciletí. Tak převzali Židé v Babylonii jména měsíců a andělů a jiné názory (Roš-Hašana 23), ačkoli byli vedeni prvním reformátorem *Esrou*. Tak jednal i stejnodobý reformátor *Buddha*, jenž zrušil soustavu kast, víru v bohy, atd., ale ponechal Indům základy jejich mystického cítění. Většího štěstí však bylo dopřáno u Peršanů třetímu reformátorovi Zarathustrovi, jenž vystoupil na jevišti dějinném, aby polepšil život svých současníků.

IV. Peršané

Zarathustra (660-583. př. n. l.), bývalý stoupenec kouzelnictví v Persii hlásal ve své knize „Avesta“ nové názory a předpisy. Peršané věřili původně v slunce, měsíc a hvězdy, jakož i v zem, vítr, anděly a zlé duchy. Zoroaster však sjednotil tyto mocnosti ve dvě hlavní protivy a líčil je jako stále trvající boj mezi *Ahura-Mazdou* (dobrou mocí, bohem světa) a *Angro-Mainiusem* (zlou mocí, bohem tmy). Onoho obsluhuje šest andělů míru a toho též tolik zlých duchů (*Amašaspands*). Pomocí Ormuzda se jmenují: „Dobrý smysl, Spravedlnost, Nebeské království, Jednota, Život, Věčnost“⁽¹⁶⁾, jímž je množství menších duchů (*Jazatas*) podrobeno.

Škodliví duchové stojí pod vedením *Išmi* (Ašmodaj), jemuž pomáhá šest vůdců (*daevas*). Tento boj dobra se zlem bude prý trvati 12 000 let⁽¹⁷⁾.

Stvoření světa a konec dnů.

Ormuzd stvořil svět bez souhlasu Ahrimana, jenž stvořil pak zlé duchy, aby zničili, co onen vykonal. Boj trvá tisíce roků a končí vítězstvím světla nade tmou. Tento stav trvá další tři tisíce roků (vláda Pravašis). Pak nastane třetí období hrozných zápasů ducha se hmotou, duše s *tělem*, až se objeví Zarathustra znovu a zahájí konec dnů. Jeho nejmladší syn stane se Mesiášem a upevní království světla. Avšak i člověk musí přispívati svými dobrými skutky, aby dobrá síla zvítězila nade zlou (Jasna 30. 30.; 31. 11.), a to dobrými úmysly, hovory a skutky dle zásad Zendavesty, jež předepisuje úplnou čistotu těla i duše. Oheň, země a voda nesmějí býti znečištěny. Každý jest povinen mluvit jen pravdu a obchodovati s důvěrou a spravedlností. Dále prikazuje, aby každý sám

⁽¹⁶⁾ Zde máme první stopu sefiroth

⁽¹⁷⁾ Dle Talmudu bude prý tento boj trvati 6000 roků, až Mesiáš zavede věčný mír.

obdělával svá pole a pásal svůj dobytek. Člověk má být dobrým a blahovlnným, má se ženiti a založiti rodinu. I manželství mezi příbuznými je dovoleno.

Mrtvolky nesmějí se spalovati, pochovati v zemi neb házeti do vody, aby tyto živly nebyly zneuctěny, nýbrž se vynášejí na vysoké věže (věže mlčení), kde je divoká zvěř a ptactvo sežere. Svým bohům přinášejí oběti, dary mléka, chleba a vody spolu se svatým nápojem „Haoma“ (indický Soma). Až přijde Mesiáš, bude vzkříšení, poslední soud a nastolení všeobecného míru⁽¹⁸⁾.

Spravedlivý je pilířem světa (viz Přísl. Šalamounova 10. 26.) a má moc změnit ustanovení Boží (viz Talmud traktát: Moed katan 15: Hospodin vynáší rozsudek, avšak pobožný jej zrušuje). Zarathustra předvídal události každé generace až do konce dnů. (Totéž vypravuje Talmud, Baba M. 85 a Sanhedrin 38 o Adamovi) Nebe představuje otce a země matku. (Baba b. 74, Berachoth 29, Bun-Deheš 71 a Kabbala). Člověk je zásadně dobrý, jen vliv zlých duchů účinkuje naň škodlivě⁽¹⁹⁾. Zarathustra rozdělil rok na 12 měsíců či 360 dnů s připočtením pěti dnů přestupných. Dále učil existenci zvěrokruhu a 12 planet, které pomáhaly při stvoření světa.

Možno si snadno představit, jaký dojem působili takové zásady a ideje na Pytagoru, když cestoval Persií, Indií a celou Asií. Byl jimi tak nadšen, že přijal je do svého filosofického systému. Tak věřil i on v putování duší, zakazoval manželské sňatky, požívání luštěnin, masa (jako Indové) ze strachu, že snad některá duše bydlí v dotyčném kusu dobytka. (Kabbala však věřila, že rituálním zaříznutím zvířete se duše vrátí do nebe). Jeho stoupenci zaklínali duchy, konali lidumilné skutky, jídali společně a předčítali jeho spisy jen soudruhům.

Dále učí Pythagoras: Čísla jsou rovná a nerovná, omezená a neomezená, dokonalá a nedokonalá. Též rozeznáváme jednotu a množství, vpravo a vlevo, muže i ženu, světlo a tmu, dobro a zlo, ducha a hmotu atd.

V. Israelité

Že takové zásady nebyly bez účinku na Israelity, učí opatření, která čteme v knihách biblických a talmudických traktátech se snahou, aby cizozemský spiritistickým zvykům a mravům bylo čeleno. Tak zakazuje Pentateuch (V 18. a často) používání *Ob* a *Jidoni*. „Ob“ znamená kouzelníka, jenž přivolává ducha zemřelého člověka, aneb mluví břichem. Raši vykládá to takt: „Ob“ jest totožný s „Pithom“ (název kouzelníka). Raši myslí tu na „Pythii“ v Delfách. („Jidoni“ - vědoucí)⁽²⁰⁾. Dále víme, že magické pokusy trestaly se smrtí (Tamtéž). Další druhy pověry jež Talmud zakazuje, jsou (Sabath 67): „Kdo nosí v sobotu zub lišky, neb hřebík oběšencův, aby se vyléčil.“ R. Meir to však dovoluje k uklidnění nemocného. Rovněž dovoluje *Rambam* (Akum 11) šeptati v sobotu nad ránou způsobenou kousnutím hada neb štíra, aby nemocný se alespoň uklidnil. Dále se dopouští poklesku kdo říká: „*Dnes* zahájím obchod“ atd. aneb: „Chléb mě vypadnul z ruky to znamená neštěstí; jelen vběhl mě do cesty, křičící havran zvěstuje neštěstí“ (Sanh. 65). Pověra jest také, když někdo nechce platiti dluhy z rána, či v den novoluní, aneb v sobotu večer (tamtéž 67), aneb se bojí nebezpečí z odhazování nehtů (Chullin 105). Kabbala však zakázala odhazovati nehty na zem, aby těhotná žena na ně nešlápla a tím nepřišla ke škodě. Rovněž, kdo říká: „V pondělí a ve středu nesmíš zahájit obchod“, aneb kdo považuje právě úterý za šťastný den. Dále kdo doufá, že přijde běžný rok, poněvadž svíčka jim pro den smíření rozsvícená předčasně nezhasla. Jiný zase se dívá do zrcadla, než vydá se na cestu a doufá, že se vrátí zdrav, vidí-li tam svůj obraz (Horioth 12.) Zase jiný se bojí, že nepřežije roku, nevidí-li svůj stín v noci „Hoša-ana-rabba“ (sedmého dne svátku statků). Křesťané zase připisují takové účinky Vánocům. R. Juda Hachasid (12 stol.) odsuzuje takové zvyk (knihy Chasidim 50.), že nevěsta po sňatku šlape ženichovi na nohu, aby ho navždy opanovala. Rovněž kdo odtrhává při šití nit zuby. Konečně i vír, že číslo 13 znamená neštěstí, ježto právě toto číslo má v židovském náboženství zvláštní význam. Kdo běduje, že chleb

⁽¹⁸⁾ Všechny tyto názory nacházíme i v literatuře židovské.

⁽¹⁹⁾ Opak tvrzení Genese 8. 21., že člověk je z mládí zlý.

⁽²⁰⁾ Dlužno podotknout, že „Ob“ či „Jidoni“ znamenají kouzelníka, jenž zvěstuje budoucnost. (Asyrsky Abutu – věštec, jako hebrejsky: Jidoni)

mu padl na zem, že hůl vypadla z ruky, kdo se bojí začít práce z rána, v sobotu večer, aneb za novoluní (Sehed. 56 a 65, More 3. 37.)⁽²¹⁾ Kdo spí v rakvi zemřelého, by ho ve snách viděl, kdo nosí obrácenou košili, aby byl chráněn před zlými sny, kdo vylévá vodu na ulici, aby se nebál duchů⁽²²⁾, aneb hází železo na hřbitov, aby se nebál mrtvých. Kdo očekává hosty, létají-li jiskry z kamen, kdo tvrdí, že chudý zbohatne, že těhotná žena porodí hochu a dívka dostane bohatého ženicha, padli had na jejich postel. Kdo volá „Ať slouží ku zdraví“, když někdo kýchá (Chullin 77). Ovšem mnoho takové zvyky zahnízdily se přece u Židů, jako např. se koná manželský sňatek za úplňku, šeptá se na ránu, nosí se talismany atd. atd. (Sanh. 52).

⁽²¹⁾ Rambam (Sefer Hamicvoth 32) dovozuje, že je zakázáno činiti divy. Dále je zapovězeno, dáti provaz pod svůj šat a vytáhnouti hada, anebo hoditi prsten do vzduchu a vytáhnouti jej z úst diváka. Rovněž podotýká, že Israelité nevěřili divům Mojžíše v Egyptě (Jesode ha-tóro 8. 1.). Že však R. Chanina a R. Aušaja stvořili tele (Sanhedrin 67), stalo se skládáním jmen Božích. Rovněž i R. Elieser, jenž povolal slovo a melouny pokryly pole. Pak pronesl jiné slovo a melouny se shromáždily na jednom místě.

⁽²²⁾ Ovšem i nemoc zlého ducha nacházíme v Talmudu (Traktát Meila 17): Bar Tholomäus (jméno čerta, jenž zlobí ženy) putoval do těla dcery římského krále, která stále křičela: „Přineste sem R. Šimona ben Jochaje!“ Náhodou přišel týž učenec do Říma, aby prosil krále o odvolání výnosu, zpovídajícího Israelitům dodržení svých náboženských předpisů. Bar Jochaj byl předveden k nemocné dceři a volal: „Bar Tholomäus, opusť ji!“ Nemocná se hned uzdravila. Na dotaz králův, kterou odměnu si zato vyžaduje, odpověděl Bar Jochaj: „Žádám, aby onen krutý rozkaz židům byl odvolán.“ Ihned byl přinesen z archívu a roztrhán.

KNIHA RAZIELA

VI. Původ knihy Raziela.

Praktická Kabbala či divotvorná teurgie je podrobně líčená v tzv. „Sefer Raziel Hamalach“ (Kniha anděla Raziela), již prý Raziel doručil Adamovi, prve než opustil ráj. První člověk byl totiž po požití zapovězeného plodu vyzván, aby se okamžitě vzdalil ze zahrady Eden. Byl tím tak sklíčen, že se dal do pláče a modlil se: „Hospodine, pane světa, tys stvořil vesmír ku své cti. Tvé království trvá věčně a Tvá sláva zůstane na věky. Tobě nic není zatajeno. Tys mne stvořil svýma rukama a propůjčil’s mi vládu nade všemi tvory. Avšak zlořečený had mne svedl stromem chtivosti a má pravá žena se k němu připojila. Tys mne neupozornil na důsledky takového činu pro mne, mé potomstvo a budoucí generace. Ovšem vím, že jsem se prohřešil proti Tobě a že ode dneška musím sám obdělávati zem, z které pocházím. Žádný tvor se mne již nebojí jako dosavad. Mé poznání opustilo mne a já stal se nevědoucím. Nyní Hospodine milosrdný přijmy modlitbu mou a obdaruj mne svou přízní. Vylož mi, co se přihodí mým potomkům každý den a měsíc, a obdaruj mne moudrostí svých andělů!“

Třetího dne potom ukázal se Raziel Adamovi, jenž právě seděl u potoka, vytékajícího z ráje a druživ mu knihu, pravil: „Adame proč jsi tak zarmoucen? Tvá modlitba byla vyslyšena. Příjmy knihu, jejíž výklady ti oznámí, co se přihodí tobě a tvým potomkům, kteří zachovají, co je v ní napsáno. Nyní bude vám známo, které události vás překvapí každý měsíc, den a noc. Zda bude panovati bída, hlad, hmyz, liják, nedostatek či bohatství a přebytek. Zda budou vás sužovati zlí lidé, kobylky, sucha a svrab, válka, utrpení, mor, vraždění a nehody.“⁽²³⁾ Anděl se pak vrátil v plameni do nebe.

⁽²³⁾ Jakmile poznal Adam sílu knihy Raziela, byl všemi tvory země uctíván a veleben. Každý měl strach před ním. Kniha byla chována ve skále za rájem, ježto žádné místo nemohlo jí přijmouti. Vystoupil-li na horu, aby přednášel z knihy, hora se rozplývala jako vosk. Chtěl-li ji studovati na moři, voda se změnila v led. Recitoval-li u ohně, oheň ztvrdl jako prach. Když lesní zvířata slyšela jeho hlas recitující tajnosti knihy, zůstala státi jako zkamenělá atd. I zlí duchové a démoni se mu podrobili. Přednášel-li ji na věži či pevnosti, zhroutily se a padaly na zem. Ovocné stromy vydávaly své ovoce předčasně. Nepřátelé dostali strach před ním a utekli. Cokoliv chtěl, jí docílil. Jí oživoval nebo usmrcoval, konal dobré a zlé a předvídal všecko, co se stane až do konce dnů.

VII. Obsah knihy

Různé recepty:

1. *Kdo chce míti štěstí ve svých obchodech*, nesmí požívat nic nečistého, aniž co obsahuje krev, a nesmí pít vína, aneb se blížiti ženě v posledních třech dnech měsíce. Má se koupati denně před východem slunce a má obětovati dvě bíle holubice měděným nožem, jenž jest z obou stran nabroušen. Jedním ostřím nechť zařízne první holubici, druhým pak zbylou. Pak nechť vyjme vnitřnosti a vymyje je vodou. Tři míry starého vína, bíle kadidlo a trochu čistého, jasného medu má smíchati. Tím naplní střeva, rozdělí je na kusy a postaví před úsvitem na hořící uhlí. Bílým šatem oděn a bos provolá jména andělů panujících téhož měsíce. Pak má spáliti tyto kusy a to každý den po třech. Třetí dne rozsype saze na podlahu, provolá jména panujících andělů a ulehne na saze ku spánku. Nesmí však s nikým mluvit. Anděl se mu zjeví ve snech a oznámí mu vše, čeho si přeje věděti.

Po čtvrté generaci povstal *Chánoch* syn *Jereda* jenž se vyznamenal svou zbožností a čistou myslí. Jemu se ukázal Hospodin ve snech a sdělil mu míst, kde je kniha *Raziel* skryta a jak s ní má zacházeti. Chánoch se odebral z rána do označené jeskyně, kde zůstal do poledne a prostudoval knihu až Hospodin jej vzal k sobě. Kniha *Raziel* obsahuje učení o slunovratech, planetách panujících každého měsíce, jménech všech slunovratů, jakož i o vládnoucích andělech. Rovněž učí jménům měsíců, nebes a země.

Za doby *Noacha* přivedl Hospodin potopu na zem a zničil celé hříšné lidstvo. Jen Noach a jeho rodina byli zachráněni. Když totiž Noach byl dosáhl věku 500 roků, přišel k němu anděl *Rafael* a odevzdal mu knihu „*Raziel*“, řka: „Zde najdeš všecky tajnosti a naučíš se zhotoviti koráb, jenž zachrání tebe i tvou rodinu!“ Noach převzal knihu, zkoumal její obsah a zhotovil si koráb dle měr, naznačených svatým jménem. Když potopa začala, poznal z knihy, kdy jest den a noc, jakož i kdy má dostati domácí i divoká zvíř svůj pokrm. Knihu převzal pak *Šem*, od něho zase *Abraham*, až byla konečně doručena *Šalamounovi*. Šťasten jest, kdo má tuto knihu ve své domácnosti a rozumí jejímu obsahu. Žádný nemůže mu škoditi. Nachází vždy jen blaženost a zlý úmysl jej nepronásleduje. Šťasten jest za živa a klid najde ve hrobě. Jeho domov jest požehnán a zlý soused mu neublíží. Kdo si zaopatří takovou knihu a zachová čistotu těla, koupá se v čerstvé vodě, vyhýbá se každé nečisté věci, bude šťasten. Kdo však jedná proti jejím předpisům a neváží si jejího významu, bude obětí zlé smrti. Všechny prostředky v knize naznačené, konané tajně za úsvitu slunce v prvních, prostředních a posledních pěti dnech každého měsíce, vedou k dobrým výsledkům.

VIII. Další recepty k uskutečnění jistých přání

2. *Kdo chce míti štěstí ve svých činech*, nechť recituje v pěti prvních, prostředních a posledních dnech měsíce jméno měsíce a slunce.

První slunovrat totiž čítá 91 dnů, 7 a 1/2 hodiny ⁽²⁴⁾ a obsahuje měsíce, ve kterých slunce stojí ve znamení skopce, býka a blíženců. *Druhý* slunovrat čítá rovněž tolik dnů a hodin a slunce stojí ve znamení raka, lva a panny. *Třetí* slunovrat obsahuje dobu, kdy slunce se jeví ve znamení vah, štíra a střelce. *Čtvrtý* konečně, kdy slunce vychází ve znamení kozorožce, vodnáře a ryb.

3. Chceš-li tedy něco *schovati v zemi, aneb ve vodě*, vylej vodu na zem a recituj jména země v onom slunovratu a země vyplní tvou žádost (Viz první tabulku).

I. 4. Chceš-li v době *prvního* slunovratu *docílit dobrého výsledku setby*, recituj jména slunce a jeho vládce, jakož i jméno anděla a prvního slunovratu, dále jméno jeho panovníka, jméno slunce, znamení skopce, vládců setby a konečně sedmi ⁽²⁵⁾ jmen svatých a modli se: „Prosím vás, svatí světa, uskutečňte všechna moje přání!“

⁽²⁴⁾ V originálu stojí očividně chybně: Tři a sedm dvanáctin hodiny.

⁽²⁵⁾ Sedm jmen Božích je naznačeno v příloze.

5. Chceš-li v době *druhého* slunovratu zahájit *práci na stromech*, vyslov jména země, jejího panovníka, pondělí a andělů slunovratu, jeho vládce, znamení raka a konečně jména panovníku země a sedm jmen Božích. Modli se k nim a oni učiní, co chceš.

6. Žádáš-li si ve třetím slunovratu *dostati hmyz do své moci*, máš vysloviti jméno hmyzu a země, jejího panovníka, jakož i jméno východního větru, jeho panovníka, dne úterý, třetího slunovratu, jeho vládce, jména Boží dotyčné planety a konečně vládců zeměplazů. Pak se modli drže v ruce sklenici naplněnou čistým olejem: „U přísahy Abrahama, u místa, kde měl obětovati svého syna, jakož i jménem obou andělů obsluhujících zprava a zleva, konejte mé přání!“ Pak dosáhneš svého cíle.

7. Chceš-li *zkrotiti zvířata ve čtvrtém* slunovratu, přednášej jména středy, slunovratu, slunce, znamení skopce, panovníka zvířat a sedm jmen Božích.

8. Chceš-li v době *prvního* slunovratu, *dostati čistý dobytek do své moci*, vyslov jména čtvrtku, Boha, znamení skopce, Mojžíše, Arona a Josuy, jakož i sedm jmen svatých a docílíš svého přání.

II. 9. Chceš-li za *druhého* slunovratu, *dostati nečistý dobytek do své moci*, recituj jména ptáků, slunovratu, jeho vládce, Boha, raka, sedm jmen svatých a tvé přání se splní.

10. Chceš-li *zkrotiti velblouda za třetího* slunovratu, přednášej jména středy, třetího slunovratu, jeho vládce, vah a sedm jmen svatých, schovej vlas těla velbloudího v zemi a zapřísahej ho Bohem a bude pak zkrocen. Bude-li vlas vyňat ze země, zdivočí opět.

11. Chceš-li za *čtvrtého* slunovratu *dostati ptáka do své moci*, vezmi ptáka téhož druhu a vyslov jména země, východního větru, vládců, slunovratu, panovníka, Boha, kozorožce, jeho panovníka a sedm jmen svatých, dodávaje: „Opatř mi toho ptáka na onom místě!“

III. 12. Chceš-li za *prvního* slunovratu *zkrotiti nečistého ptáka*, vyslov jméno pondělka, západního větru, jeho vládce, jméno slunovratu, jeho panovníka, Boha, býka a sedm jmen svatých a dodej: „Opatř mně onoho nečistého ptáka!“

13. Kdo chce učiniti *oheň neškodným ve druhém* slunovratu, nechť recituje jméno úterý, severního větru, jeho vládce, Boha, lva, jeho panovníka a sedm jmen svatých.

14. Kdo chce učiniti *oheň neškodným za třetího* slunovratu, nechť vysloví jméno středy, země, jejího vládce, Boha a sedm jmen.

15. Chceš-li v době *čtvrtého* slunovratu *odvrátiti blesk či hrom*, říkej jména čtvrtka, západního větru, jeho vládce, slunovratu a jeho panovníka, Boha, kozorožce a sedm jmen.

IV. 16. Chceš-li docílit *za prvního slunovratu deště* ⁽²⁶⁾, vyslov jména ptáků a jeho vládce, Boha, bliženců a jejich panovníka a sedm jmen. Opakuj modlitbu sedmkrát a dodej: „Prosím vás, svatí nebe a země, poskytněte rosy a deště a naplňte svět požehnáním!“ Pokloň se zemi a tvé přání se splní ⁽²⁷⁾.

17. Chceš-li *dostati sněhu za druhého* slunovratu *či krup a rosy*, recituj jméno soboty, západního větru, jeho panovníka, slunovratu a jeho vládce, Boha, panny a vládce a sedm jmen svatých a tvá žádost se splní.

18. Chceš-li *dostati pramene vody za třetího* slunovratu, říkej jména: neděle, propasti, panovníka jejího, severního větru a vládců, jméno slunovratu a vládce, Boha, střelce a sedm jmen a úspěch se dostaví.

19. Chceš-li *cestovat po moři za čtvrtého* slunovrat, vyslov jméno pondělka, moře, jeho vládce, jižního větru a panovníka jeho, čtvrtého slunovratu a jeho vládce, jméno Boha, ryb a sedm jmen a budeš mít štěstí.

V. 20. Chceš-li se *dožítí jistého věku*, mysl si jména sedmi dnů, jakož i jméno onoho dne, jehož chceš dosíci, východního větru a vládce *druhého* slunovratu a panovníka, Boha, raka a sedm jmen svatých s modlitbou: „Hospodine, obdaruj mne svou přízní a dopřej mi světla onoho dne!“

21. Chceš-li *něco vykonati na moři*, recituj jméno dne onoho slunovratu (má-li se to státi v noci, pak jméno noci), atd. jako v předešlém čísle.

⁽²⁶⁾ V Talmudu (Ta'anith. str. 23) se rovněž vypravuje, že Choni hameagel (Choni kreslič kruhů) se postavil doprostřed kruhu jím vykresleného a modlil se o déšť. Měl ihned úspěch.

⁽²⁷⁾ Rovněž se modlil R. Chanina ben Dota (1. stol. po Kr.) s úspěchem za nemocné.

22. Chceš-li *dostati hada do své moci*, vyslov jméno dne, ve kterém se to má státi, (v noci – jméno noci) atd. jako dříve.
23. Chceš-li *zkrotiti hmyz*, vyslov jeho jméno, dne, nebo noci, jestli se to má státi v noci, atd.
24. Chceš-li *zkrotiti člověka*, vyslov jeho jméno v denním (nočním) slunovratu a jméno slunce (v noci jméno měsíce) atd.
25. Chceš-li něco *dáti do ohně či seslabiti oheň aneb vejíti do něho*, vyslov jméno dotyčného slunovratu, jména sedmi andělů panujících ohni a podaří se ti to.
26. Chceš-li něco *hoditi do moře*, napiš na kovovou destičku jména andělů, panujících moři a zvířatům, a k tomu jméno slunovratu a hod' ji do moře.
27. Chceš-li *dosíci deště*, vyslov sedmkrát: „Jménem andělů panujících dešti, prosím o déšť!“ Pak zařizni bílého kohouta, schovej jeho krev, odděl jeho údy, vyjmi vnitřnosti a naplň je kadidlem a pepřem, bílými květy, medem, mlékem a starým vínem. Postav se proti slunci a modli se: „Prosím vás, svatí nebes, kteří dáváte rosu a déšť, obdarujte nás požehnáním a obživte svět!“
28. *Nepomáhá-li to*, opakuj modlitbu klaně se k zemi, vzývej jméno Boha a vylej sedmkrát trochu mléka, vína a medu. Déšť se ihned dostaví.
29. Chceš-li *opanovati divokou zvěř*, vyslov jména dotyčných zvířat, dodávaje: „Zavřete ústa těchto zvířat příkazem nejsvětějšího a příkazem Bahaziela a Šamšiela!“
30. Potkáš-li *svého protivníka*, dej ruku na pravou stranu, vyslov jméno strany, ze které přišel a recituj jméno Boha pozpátku a nepřítel se odvrátí od tebe.
31. Meškáš-li *ve zlé společnosti*, jež hledí ti ublížiti, dej obě ruce na obě strany a vyslov jméno slunce, onoho slunovratu a jméno Boha se všemi písmeny a hláskami a budeš zachráněn.
32. Napíšeš-li tento text na zlatou destičku, všechny *zlé myšlenky tě opustí a zlé úmysly jiných, namířené proti tobě, se odvrátí*.
33. Budeš-li na cestách *překvapen nepřáteli*, odboč do pole, dej ruce na levou stranu a vzývej jméno slunce v onom slunovratu a protivníci si tě nevšimnou.
34. *Viděli-li tebe přece*, pak recituj třikráte jméno slunce a úspěch je zajištěn.
35. *Přepadli-li tebe*, vyslov jméno Boha pozpátku a budeš zachráněn.
36. *Spadl-li dům na tebe*, recituj jméno země onoho slunovratu a jméno Boží pozpátku a kameny se zvednou a ujdeš nebezpečí z pohromy.
37. *Povstane-li vichřice*, cestuješ-li po moři, vyslov jméno moře onoho slunovratu a jméno Boží a vítr přestane.
38. Stojíš-li jako *obžalovaný před soudem*, dej obě ruce na pravé ucho a zapřísahej písmeny jména Boha a budeš osvobozen.
39. Byl-li jsi však již jako *viník odsouzen*, lehni si na zem a modli se shora uvedenou modlitbou a budeš zproštěn trestu.
40. Neměl-li jsi štěstí, pak buď přesvědčen, že jsi se dopustil hříchu, nebo jsi urazil někoho, aneb jsi zanedbal dobrodiní. V tom případě lehni si na zem a recituj naznačenou modlitbu a kterékoliv jméno Boží a budeš mít štěstí.
41. Chceš-li se *dívati do slunce*, vycházejícího ve svém povelu, recituj jméno slunce onoho slunovratu a jméno Boha, pak můžeš viděti, jak slunce kráčí jako ženich a tvoje žádost se vyplní.
42. Chceš-li, *aby země vydala poklad* v ní zakopaný, napiš na zlatou, čistou destičku 21 písmen jmen Božích a přivaž k ní modrou nit. Druhý konec nitě přivaž na krk bílé holubice a pusť ji do vzduchu. Kdekoliv se posadí, tam se nachází poklad. Posadí-li se na střechu, obcházej dotyčný dům sedmkrát a recituj jméno slunce ve dne (jméno měsíce v noci) onoho slunovratu a úspěch je zajištěn.

Po vypsání zde uvedených 42 prostředků k dosažení vyličených žádostí, obrací se kniha tajemství k problému stvoření světa a s tím souvisejícím dalším problémům.

Zajímavost je však, že autor právě zde se staví na půdu přirozených jevů a pro své úsudky uvádí doklady vzaté ze života přírody. Celkem však souhlasí s metafysickými názory, panujícími

mezi židovskými učenci tehdejší doby a dává jim přednost před názory nežidovských myslitelů. To vše je v pořádku. Zde překvapuje jen jeho snaha, odůvodnit takové myšlenky přírodními experimenty. I to zasluhuje naší pozornosti jako pokrok!

IX. Stvoření světa podle praktické Kabbaly

Následující kapitoly v knize Raziela obsahují agadistická a mystická rozjímání o Bohu a světu, která však nemohou být v plném znění přeložena, jelikož moderní čtenář by jim nerozuměl. Středověký myšlenkový pochod, líčený spoustou biblických citátů a talmudických citátů a talmudických výroků a názorů, činí takovou látku skoro nepochopitelnou. Z té příčiny je účelnější, omezit se jen na výtahy, objasňující alespoň obsah těchto vývodů.

Nyní k věci! Autor knihy referuje:

Tato kniha „Tajemství Raziela“ smí se doručiti jedině pobožným lidem, prostředního věku, dobročinným a moudrým. Opilý a zlostný nesmí se jí dotknout. Neboť slovo „Sod“ (hebr. tajnost) souhlasí v „*At-Baš*“ (tj. složení prvního písmena abecedy s posledním, druhého s předposledním atd.) se slovem „*Pikach*“ tj. rozumný. Jméno Boží „*Šadaj*“, používané při modlitbách o děti, vykazuje písmena: „*Šin-Daleth-Jud*“. Konečná písmena „-in“, „-aleth“, „-ud“, mají dohromady číselnou hodnotu 500. Člověk je tudíž povinen, míti alespoň syna a dceru, kteří spolu mají – 500 údů (248 údů mužského a 252 údů ženského rodu). Rovněž vykazují slova příkazu Mojžíšova: „*Pru urvu*“ (plodte a množte se. Genesis 9.7.) číselnou hodnotu 500. I průměr světa obsahuje cestovní vzdálenost – 500 roků. Jméno „*Šadaj*“, psané na tabulce dveří tzv. „*Mezuze*“, *ochraňuje před zlými duchy*.

Písmena „*JHWH*“ jména Božího odpovídají v „*At-Baš*“ – písmenům „*MCPC*“ = číselně 300. Písmena „*DJ*“ ze slova „*Šadaj*“ (=14) znamenají 14 písmen „*Kuzubmukhsukuzu*“⁽²⁸⁾, která se píše na Mezuzu. Rovněž mají čtyři tobolky modlitebních řemínků tzv. Tephilin písmeno „*Š*“, uzel na krku formu „*D*“ a uzel na ruce formu „*J*“, celkem sestavují tedy jméno „*Šadaj*“. Avšak i konečná písmena jmen praotců: *Jakob, Isák, Abraham*, odpovídají v „*At-Baš*“ slovu *Šadaj*. Začáteční písmena: J-J-A = 21, jako slovo „*Ehjuh*“. Připojíš-li k tomu ještě jméno „*Israel*“, znamenají pak začáteční písmena a konečná dohromady číselnou hodnotu: 203. (*Jakob*) J = 10, B = 2, (*Isák*) J = 10, K = 100, (*Abraham*) A = 1, M = 40, (*Israel*) J = 10, L = 30, dohromady tedy = 203. K tomu 13 písmen jmen *JHW,ELHIM,JHWH* 216, atd. Dále: *Abraham* žil 175 let, *Isák* 180 a *Jakob* 147, dohromady tedy 502. Cesta 500 roků činí vzdálenost nebe od země 2 tj. nebe a země. – *Sefer Jecira* (Kniha stvoření) vypravuje: „*Hospodin korunoval ‘Šin’ a stvořil oblohu, znázorňující Jakoba z ohně. Šin má tři čárky dle tří jmen: Jakob, Israel a Jerušun, atd.,*

Potom korunoval „*D*“ a stvořil jím planetu „*Maadím*“ (*Mars*) na *pátém* nebi blízko slunce. Týž dostává od slunce teplotu a suchost. „*D*“ znázorňuje *Isáka*, „*J*“ *Abrahama*, jenž vytrpěl deset zkoušek. I Bůh stvořil desíti výroky *Sephiroth* (tj. svět). Rovněž korunoval „*I*“ a stvořil jím „*Pannu*“ znázorňující „*Abrahama*“. Toť je i smysl verše (Genesis 2. 14.): „*Tyto jsou dějiny nebe a země behibaram*“ (= přesazením písmen be - *Abraham*) Deset *sephiroth* (čísel) jest základem všeho. 1,2,..10. Pak se čísla opakují: 10+1,+2 čili 10x3=30, 5x9=45 atd.

Nesmíš se však tázati: 1.) *Který je původ všehomíra?* 2.) *Kdy začalo stvoření?* 3.) *Kdy začala existence Hospodina?* 4.) *Od které doby trvá?* 5.) *Do které doby potrvá?* 6.) *V jaké výši se nachází jeho trůn?* 7.) *Jak hluboko jest?* 8.) *Co jest za východem, západem, severem, či jihem?* 9.) *Jak silné jest jeho světlo?* 10.) *Jak proniká prostory nebeskými?*⁽²⁹⁾

Zde následují v textu delší homiletické úvahy o bázni před Bohem, o lásce k Hospodinu, o modlitbách, o skromnosti, atd. Tyto však nemají s praktickou Kabbalou nic společného a z té příčiny je vynechávám.

⁽²⁸⁾ V hebrejské Abecedě sledují písmena: *JHWH,ELHIM,JHWH* – písmena: „*Kuzu B’ mukhsu kuzu*“.

⁽²⁹⁾ Talmud Chagiga 13. zakazuje totiž badateli se zabývatí takovými otázkami.

Pak vypravuje „Raziel“ dále: „Alef“ jest „Bůh“ jako první a poslední. „A“ jest prvním písmenem, jako Hospodin je hlavou všech andělů. „Alef“ jest jedničkou, tj. „začátek čísel“ a znamená na konci slova: Milión. I Hospodin jest jediný a poslední. „S ním“ začíná „alfabeta“ a končí „*Tašrak*“ tj. zpáteční alfabeta ⁽³⁰⁾. „Alef“ čítá písmena A, L, F. „A“ jest hrdelním, „L“ jazyčným a „F“ retním písmenem. I Bůh jest prvním, prostředním a posledním. Za stvoření světa pozoroval Hospodin, že chrámy budou zničeny. Velké „B“ slova „Berešith“ (Genesis 1. 1.) totiž znamená, že oba chrámy budou zničeny (=2). Rovněž verš 2.: *Vehaarec hajtha* (a země byla) značí číselně 410 a naznačuje, že první chrám bude státi 410 roků. Slovo „hajtha“ = 420, tolik let stál druhý chrám. „Tohu vabohu“ = 830, tolik let stály oba chrámy.

Dále znamená „B“, že Hospodin vše podvojně, totiž: nebe a zemi, moře a řeky, ráj a peklo, slunce a měsíc, muže a ženu, dobré a zlé, atd. Člověku dal dvě oči, dvě ruce, dvě uši, dvě nohy, dva rty. „A“ (= 1), jest první písmena jména Adonaj a „J“ (=10) poslední, „J“ první písmeno jména JHWH, tj. on sám stvořil svět desíti (sephiroth) výroky ⁽³¹⁾.

Mluvě, vypustil totiž dech, jenž se stal větrem, ohněm a vodou. Vždyť i člověk zplodí dechem vítr, vodu a teplo. Dech Boží stal se tedy první sefirou, jež dala původ stvoření všeho míra. Máme tu dech, hlas a řeč. Hospodin mluvil s proroky jako člověk s člověkem. Aneb jako hlas mezi horami, jenž vyvolává ozvěny. Dále máme odstupňování ducha. Člověk stojí na nejvyšším stupni. Pak přijdou zvířata, nakonec ostatní tvorové. Krev je duší. Jídlo způsobuje otevírání žil a tím získané teplo působí trávení jídla. Žíly vsávají vše požitelné a poskytují krvi teplotu a sílu. S duší souvisí srdce, reagující na její přání. Vyplnění žádostí činí srdci radost, odepření mrzutost. I láska, nenávisť apod. bydlí v srdci. Spí-li člověk, neví ve snech, spí-li či ne. Probudí-li se náhle, cítí, jak duše se vrací, jakoby pták se dotýkal jeho srdce. Jazyk vypravuje, co člověk má na srdci. To je duch, hlas a řeč. Hlas bez řeči má zvíře, nemá však rozumu, jen poznání. Poznává majitele, mládě, jídlo apod. Hlas pochází ze vzduchu a žádný tvor neexistuje bez vzduchu. Ryby, štíři, raci, nemají však hlasu. Člověk má ještě rozum a řeč. Rostliny nemají dechu, nýbrž jen schopnosti růsti. Jen proroci jsou nadáni vyšším duchem, jenž vidí do dálky. Prorok často sám ani neví, co mluví, avšak posluchači mu rozumí. Zejména, když mluví, doprovázen jsa hudbou a zpěvem. Zarmoucený však nemůže prorokovati.

Kdo se učí nahlas, pronáší každým písmenem šest hlasů. Spojuje je se samohláskami: A, O, E, U, I, AU. Máme patnáct jednouchých a šest dvojitých písmen: H, W, Z, H, T, J, L, M, N, S, E, C, K, R, Š a B, G, D, K, P, TH, (W, GH, DH, KH, PH, TH = bez tečky, Degaše). Celkem tedy 174 slabik.

Člověk pochází ze semene (protoplasma), jež se stalo masem a bylo duchem posíleno. Potom se vyvinuly kosti s morkem a žíly s krví. Pak následovali tváře, nos, uši, chřipě, oči, zřítelnice, víčka, krk, brada atd. Po devíti měsících vychází člověk nahý, slepý, chromý a hluchý. Kdo mu propůjčil schopnost zraku, chůze, sluchu a rozumu? Kdo způsobuje, že jeho vlasy v mládí černé, v staří zšedivějí? Rozum bydlí v srdci (hebr. Leb), tedy písmeno „L“, jímž končí pentateuch, a „B“ jímž začíná.

Kniha „Jecira“ začíná tudíž: „Dvaatřiceti (= L a B) cestami zázračné moudrosti byl svět stvořen!“ Rodiče jsou původcem těla, totiž kůže, masa, žil, kostí, mozku, krve, vlasů, nehtů, atd. Hospodin dává duši, formu, tváře, sluch, zrak, řeč, rozum, atd. Duch člověka odpovídá vzduchu světa. Člověk je tedy mikrokosmem, světem v malém. Ve spánku se vrací duch k Hospodinovi. Šest hlasů odpovídá šesti planetám, panujícím ve dne a v noci, které však pro sluneční světlo není vidět ve dne.

Hospodin korunoval „A“ a spojil je s duchem a stvořil člověka, deštivé počasí a hrud'. Ze vzduchu (A), vody (M) a ohně (Š) se skládá muž a ze vzduchu (A), ohně (Š) a vody (M) – žena. Některý vzduch, či dešť, zplozují jen ženské tvory, či netučné plody a rostliny; některý vzduch však mužské tvory a tučné plody a rostliny. Duch naplňuje vesmír, neboť bez něho žádný nemůže existovati. „A“ se vyslovuje otevřením úst a vypuštěním vzduchu. Duch spojuje srdce s břichem, nos s očima, jícen s plícemi atd. Duch bydlí v hlavě. Srážejí-li se větry, padá dešť na zem.

⁽³⁰⁾ Písmena Alfabety nazpět: Taw, Šin, Réš atd.

⁽³¹⁾ Vidíte tudíž, že každé písmeno v tóře má svůj význam a naznačuje eo ipso: Budoucí události dějin.

X. Další vývoj stvoření

Ruach (hebr. vítr) čítá tři písmena. „R“ znamená v *zmenšené číselné hodnotě* 2⁽³²⁾, jelikož duch obkrouží vesmír za *dva* roky. „V“ = 6 a znamená *šest* druhů ducha: Ducha moudrosti, rozumu, poznání, vědy, bohobojnosti a lásky. Rovněž: Ducha msty, práva, tyranství, prorocství, anděla a člověka. A, M, Š stvořila muže (M = J v „Atbaš“, tj. složení prvního a posledního písmene abecedy, druhého a předposledního atd.), tedy Ijš = muž. A, Š, M stvořila ženu. (M = H v Abecedě, A = P, B = E, G = S, D = N, H = M. Tedy Išah). Když vystoupila písmena „AMŠ“ zavál silný vítr, jenž zplodil muže a tučné plody. Písmena „AŠM“ však vyvolala slabý vítr, jenž zplodil ženu a netučné ovoce.

Vlhký vzduch zplodil vodu, z které vzešel oheň, jako člověk dýchající do ruky způsobuje vlhkost. Také čistá sklenice, naplněná horkou vodou a postavená v srpnu na slunce, vyvolává požár. Horká voda v hrnci, vařená několik dní po sobě, absorbuje kaménky. Tak hlásá i Jecira: „Dýcháním povstal duch, vítr, vlhkost a teplota.“ Vlhkost totiž byla stažena do jedné strany a dala původ zelené čáře obkličující svět. (Tohu či Equator). Z vody nad propastí vzešly kameny známé jménem „Bohu“. Voda byla první, jež přijala Hospodina s chválou⁽³³⁾. Mojžíš meškal na Sinaji dvakrát po čtyřiceti dnech (M a M) a přijal desatero (J) přikázání, tedy „M, J, M“ = vody, odpovídající vědě. Mluví-li člověk v zimě, pouští teplý dech. I Hospodin naplnil vesmír písmeny „AŠM“ vodou, z níž povstal oheň. Z ohně stvořil trůn, pak nebe, slunce a měsíc. Hebr. „Šin“ má tři hlavičky. I oheň vykazuje plamen, kouř a žhavé uhlí. Oheň a voda očišťují zneuctěné věci. A = vzduch (Avir), M = voda (Majim) a Š = oheň (Eš). Hospodin se poradil s tórou, než stvořil svět. Důkaz: „Chochoma“ (moudrost) sestává z Chet, Khaf, Mem, Ha = 613 aneb počet přikázů a zákazů tóry⁽³⁴⁾. Pak vydal z jednoho písmene tři kapky světla. Jedna pro tento svět, druhá pro budoucí a třetí pro dny Mesiáše.

Ze třetího písmene vytáhl tři kapky ohně. Jedna sloužila ku stvoření andělů, druhá ku stvoření svatých zvířat a třetí se stala hořícím plamenem. Chochoma = 73 dle 73 jmen Božích. Deset prahmot: Pravdě (duch Boží), vzduch, voda, oheň, výška, západ, jih a sever. Bůh zvolal: „Budiž světlo!“, jako člověk budující dům osvětluje vnitřní prostory.

Nebe a země vznášejí se ve vzduchu a světové kolo točí se kol nehybné zeměkoule. Dáš-li suchý list do láhve naplněné vzduchem, pak zůstane list na vzduchu ležeti. Pěna nad vodou ztvrdla a smíchala se se sněhem⁽³⁵⁾. Ta se stala hradbou k vodě. Slova „Jóm“ (den) a „Jám“ (moře) učí původu světla z vody. Rovněž i „Aur“ (světlo) a „Avir“ (vzduch) dokazují, že světlo vzešlo ze vzduchu. Třetina země jest pouští, třetina vodou a třetina pevninou. První nebeská sféra: „Vilum“ (lat. Velum = záclona) přikrývá oblohu, když slunce nastupuje svou cestu na nebi.

XI. Měsíce a jejich znamení.

1. Měsíc „Nisan“, obnovující teplotu a světlo atd. (I.) má ochranné znamení: Beran
2. Měsíc „Ijar“, obnovující teplotu a světlo atd. má ochranné znamení: Býk.
3. Měsíc „Sivan“, znázorňující vítr atd. má ochranné znamení: Blíženeček.
4. Měsíc „Tamus“, znázorňující vodu atd. má ochranné znamení: Rak.
5. Měsíc „Ab“, znázorňující světlo atd. (II.) má ochranné znamení: Lev.
6. Měsíc „Ellul“, znázorňující zem atd. má ochranné znamení: Panna.
7. Měsíc „Tišri“, znázorňující vítr atd. má ochranné znamení: Váhy.
8. Měsíc „Marchešvan“, znázorňující vodu atd. má ochranné znamení: Štír.
9. Měsíc „Kislev“, znázorňující světlo atd. (III.) má ochranné znamení: Střelec.

⁽³²⁾ „T“ = 400 a v zmenšené hodnotě – 4. „Š“ = 300 či 3. „R“ = 200 či 2. K = 100 či 1 atd.

⁽³³⁾ To konstatuje i Korán. Súra 21. verš 31 a Al-Kisái. Život proroků. ed. Eisenberg. pag. 3.

⁽³⁴⁾ Takové myšlenky přednáší i Al-Kisái ve své teorii o stvoření. Viz „Islámská mystika“.

⁽³⁵⁾ Skoro takové názory přináší Al-Kisái, jakož i Thaálíbi ve svých teoriích o stvoření. (Viz Eisenberg: Arabische Schöpfungsgeschichte 1902)

10. Měsíc „Tebeth“, znázorňující zem atd. má ochranné znamení: Kozorožec.

11. Měsíc „Šebath“, znázorňující vítr atd. má ochranné znamení: Vodnář.

12. Měsíc „Adar“, znázorňující vodu atd. má ochranné znamení: Ryby.

Bůh vyzval vládce tmy, aby se vzdálil, by mohl stvořiti svět. (Jiný názor). I. období: *Doba setí* (61 dnů) obsahuje: Půl váhy, štíra a půl střelce.

II. Zima obsahuje: Půl střelce, kozorožce, a půl vodnáře (61 dnů).

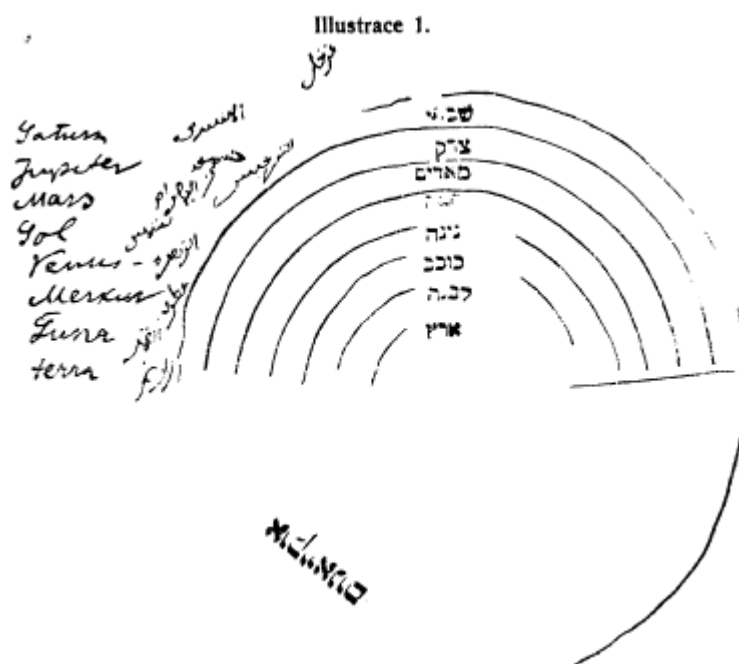
III. Předjaří obsahuje: Půl vodnáře, ryby a půl kozorožce (61 dnů).

IV. Jaro obsahuje: Půl kozorožce, býka a půl blíženců (61 dnů).

V. Léto obsahuje: Půl blíženců, raka a půl lva (61 dnů).

VI. Podzim obsahuje: Půl lva, pannu a půl váhy (61 dnů).

Židovští učenci vykládají: (Talmud, Pesachim 93) Obloha vypadá jako klobouk, kolo stojí pevně a planety se točí. Pohanští učenci však hlásají, že kolo se točí a planety stojí pevně. Důkaz pro první názor je, že slovo „Mazal“ (planeta) znamená „Maazal“ = putující, oběžnice. Svět je kulatý a nebe obkličuje jej jako slupka ořech atd. Kosmos spočívá na šupině Leviathana (mystická velryba), jenž jest ve vodě. Druhá zemská sféra „Charaba“ má rovněž tzv. panovníka. Třetí „Jabašah“ s vládcem Jabašaelem. Čtvrtá „Arka“ s Arkaelem, v níž peklo se nalézá. Toto čítá sedm oddílů, ovládaných čtyřiceti zlými anděly a tam se nalézá oheň, kroupy, štíři a hrnce s jodem. Zlí andělé bičují bezbožné a trestají je půl roku ledem. Pátá jest „Tebel“ s vládcem „Tobaelem“, kde 365 druhů lidí bydlí. Mnozí z nich mají těla lvů, tváře lidí, hlavy hadů či volů, nebo dvě i více hlav, čtyři ruce atd. Šestá „Cheled“ s panovníkem „Chaldielem“, atd (Takové názory arabské kosmologie se skoro stejnými jmény andělů přináší můj spis: Arabische Schöpfungsgeschichte z r. 1902).



Z východu pochází světlo (= ex oriente lux), z jihu - požehnání, ze západu – zima a ze severu zlí duchové. Svět má trvati šest tisíc roků. Peklo na severozápadě a ráj na severovýchodě jsou přece jen blízko u sebe, atd. Oběžnice se koupají v ohnivé řece „Dinur“⁽³⁶⁾. Tamní andělé vykonávají každé posláni k dobrému či zlému. Prvnímu panovníku jest podrobena sedmdesát andělů zdraví. Druhému – toliktéž andělů hněvu. Třetímu – 40 andělů zvěstujících, zda bude přebytek či úbytek. Čtvrtému – 42 andělů panujících králům a mocnostem. Pátému – 22 vládců hvězd a duchů. Šestámu – 37 andělů putujících po celém světě. Sedmému konečně – 46 andělů, oznamujících ve snách, co každý má očekávati pro sebe atd. Andělé postupují a sestupují po

⁽³⁶⁾ Tento názor uvádí také kniha Al-Kisái. Rovněž i představu o řece „Dinur“ (Daniel 7. 10.), jež i arabsky se tak jmenuje.

žebříku s jedné oblohy na druhou. Každá obloha vypadá jako světnice a sloupy její stojí v oceánu, jenž spojuje nebe a zem, atd. Nebe a země jsou zaopatřeny pečeti „Ehjašer Ehjh“, aby hrozící oheň nespálil svět.

Jména sedmi oběžnic hebrejsky, arabsky a latinsky. Dole jest Okeanos či Oceán. Všecko ve formě kola ⁽³⁷⁾.

XII. Chodoběžnic

Kniha Jecira uvádí: Tři písmena sestavují velké jméno Boží: *JHW*. Na nebi jsou též moře, ohnivé hory atd. Nohy andělů podobají se telecím nohám s rozdvojenými drápy. „Kemuel“ a „Sadriel“ předsedají jim. Slovo „Rakia“ v prvním oddílu knihy Genesis devětkrát uvedené znamená, že na obloze je devět druhů ohně.

Na *první* obloze krouží slunce, měsíc a hvězdy. Severu a západu panuje šest andělů, jihu a východu – sedm. Na *druhém* nebi jsou umístění ohniví andělé, hrozní duchové, led, kouř, sníh a kroupy. Na *prvním* stupni rozšiřuje devět andělů svým mlčením strach a bázeň. Na *druhém* stupni bydlí jedenáct andělů, způsobujících lásku a milost. Na *třetím* stupni je ubytováno čtrnáct a na čtvrtém – šestnáct andělů, vynasazujících se poškodit lidstvo. Na *pátém* stupni stojí dvanáct ozbrojených andělů, rozšiřujících oheň a zkázu. Jedenáct panovníků *šestého* stupně v bílých šatech oděných, rozšiřuje léčení a zdar. Sedmnáct hrozných andělů sedmého stupně má vzhled ohně a vody. Andělé *osmého* stupně počtem devatenáct, jezdící na ohnivých koních, vypadají jako lidé. Na dalších stupních jsou ubytováni andělé píšící do knih ohnivými péry nebo velebicí Hospodina.

Sedm oběžnic jmenuje se:

1. Saturn, studený a suchý jako led s vládcem Michaellem.
2. Jupiter, teplý a vlhký pod vládou Barkhaela.
3. Mars, horký a suchý, podroben Gabrielovi.
4. Slunce, ohnivé pod Rafaellem.
5. Venuše, dílem studená a dílem teplá, pod Chasdielem.
6. Merkur, dílem studený a teplý, pod Cadkielem.
7. Měsíc, z části studený a z části teplý, pod Anaelem.

Při narození člověka rozhoduje planeta právě panující o jeho osudu ⁽³⁸⁾. *Saturn* určí mu život do 57 let. *Jupiter* – do 79 roků. *Mars* – do 66 roků. *Venuše* – do 22 roků a *Slunce* – do 77 let. *Saturn* způsobuje málokdy zisk, ale vždy chudobu, nemoc a smrt. *Jupiter* dává život, mír, blaho, veselost, čest a moc. *Mars* přináší válku, krev, mstivost, železo, oheň, meč, spor, vodu a zkázu. *Venuše* poskytuje lásku, milost, rozkoš a úrodnost. *Slunce* – moudrost, rozum, vědu. *Měsíc* vládne nebeským a zemským pokladům, lhodějno zda slouží k dobrému či zlému. Vše se pak řídí vůlí Hospodinovou.

Saturn spoluúčinkuje s každým znamením 2 a ½ roku, celkem tedy 30 let.

Jupiter či Mars spoluúčinkují s každým znamením 1 rok, celkem tedy 12 let.

Venuše spoluúčinkuje s každým znamením 28 roků, celkem tedy 336 let.

Merkur i Slunce spoluúčinkuje s každým znamením 25 dnů, celkem tedy 300 dnů.

Měsíc spoluúčinkuje s každým znamením 25 ½ dne, celkem tedy 306 dnů.

Každou hodinu panuje jiná planeta.

⁽³⁷⁾ Nižší polokoule znázorňuje zde „Okeanos“ tj. (Talmud, Traktát, Erubin 22) středozemní moře, či velké moře obkličující svět. – (Týž názor zastává i Raziel zde.) Jiná místa popisují „Okeanos“ podrobněji a sice: Polovina všech vod se nalézá na nebi a polovina v Okeanu. (Genesis Raba 4. 4.). Dále: Nebe spočívá ve vodě Okeanu. (Jalkut kap. 761). Země pije svou vlhkost ze slané vody Okeánu., již voda oblaků oslabuje. (Traktát Taanith p. 9. Midraš Koheleth 1. 13.) Jiný učelec si představuje Okeán jako Boha moře, Hospodinem zabitého. (Exodus Rabba kap. 15. 22.). Konečně Okeán jest vyšší než svět atd.

⁽³⁸⁾ Dotyčný islámský názor o praedestiaci přinese „Islámská mystika“

Nežidovští učenci vykládají: *Měsíc* krouží po nebi ve vzdálenosti 730 nebeských⁽³⁹⁾ (730 x 156 tj. 113.880 zemských) měř od země. (Originál má chybně 113.805). *Venuše* krouží ve druhé sféře vzdálené 353 nebeských (353 x 161 = 56.833 zemských) měř. *Merkur* koluje na třetí sféře ve výši 58 nebeských (58 x 84 = 4.872 zemských) měř. (Text má chybně 4.552) *Slunce* koluje ve čtvrté sféře nad *Venuší* ve výši 80 nebeských (80 x 518 = 41.440 zemských) měř. (Text 41.340). *Mars* obchází na páté sféře ve výši 30 měř nebeských (30 x 119 = 3.570 zemských měř). *Jupiter* koluje na šesté sféře ve výši 612 měř nebeských (612 x 112 = 68.544 zemských měř). *Saturn* krouží na nejvyšší sféře ve výši 750 nebeských (750 x 156 = 117.000 zemských) měř. *Země* jest vzdálená od nebe 730 nebeských (730 x 156 = 113.880 zemských) měř, čili 2.847 mil = 71 dnů a sedm mil⁽⁴⁰⁾.

Židovští učenci podotýkají: Výše nebe nad zemí čítá 500 roků. *Saturn* jest blízký vodám druhé oblohy, proto jest studený. *Jupiteru* dostává se teploty od *Marse*, souseda *Slunce*. *Venuše* dostává trochu teploty od *Slunce*, ač jako sousedka *Merkuru* a *Měsíce* jest částečně studená. *Merkur* a *Měsíc* jsou studení následkem nižších vod a zemských větrů. *Slunce* jest původcem ohně, *Merkur* – sucha, *Jupiter* – větru, *Venuše* – deště, *Měsíc* – zimy, *Saturn* – tuhé zimy a *Mars* – horkého počasí. *Slunce* dodává oheň ve dne a *Jupiter* v noci. *Venuše* dodává vody ve dne a *Měsíc* v noci. *Saturn* zaopatřuje svět větrem ve dne a *Merkur* v noci. I *Mars* je původcem vody v noci. *Slunce* a *Merkur* krouží společně. *Mars* a *Měsíc* jsou spřátelení, rovněž i *Saturn* a *Mars*, *Měsíc* a *Venuše*. *Jupiter*, *Měsíc*, *Merkur* a *Venuše* se nemají rádi. *Merkur* a *Slunce*, či *Měsíc* a *Venuše*, jsou-li pospolu, nepřinášejí štěstí.

Ochránce *Berana* jsou: *Jupiter*, *Mars*, *Slunce*, *Venuše*.

Blíženců – *Venuše*, *Saturn* a *Mars*.

Raka – *Jupiter*, *Saturn* a *Merkur*.

Lva – *Slunce*, *Jupiter* a *Merkur*.

Panny – *Slunce*, *Venuše* a *Měsíc*.

Kozorožce – *Saturn*, *Jupiter* a *Venuše*.

Vodnáře – *Slunce*, *Jupiter* a *Měsíc*.

Ryb – *Slunce*, *Venuše* a *Měsíc*.

Každá planeta ochraňuje větší množství hvězd, jako kvočna svá mlád'ata⁽⁴¹⁾.

Merkur, *Jupiter*, *Venuše*, *Saturn*, *Slunce*, *Měsíc* a *Mars* panují dnu. *Slunce*, *Měsíc*, *Mars*, *Merkur*, *Jupiter*, *Venuše* a *Saturn* – noci. *Kima* (*Hiob* kap. 38 verš 31) jest hvězdou štěstí (*Plejády*)⁽⁴²⁾. *Kesil* (*Orion*, arab. *Šuhail*) stojí v jižní části nebeského vozu⁽⁴³⁾. *Oš*, či *Velký medvěd* (arab. *Náš*) uveden: *Hiob* 38. 32. *Teli* doprovází všechny hvězdy (*Nachaš bariach*, *Hiob* 26. 13.) Každý astrolog tedy může napřed vědět, co budoucnost přinese.

Hvězdy byly stvořeny čtvrtého dne prvního týdne k večeru. Obloha vypadá jako stan. Kolo vede světlo, hvězdy a planety od východu na západ a zpět, z jihu na sever a opačně. *Země* spočívá na oceánu, jako loď na moři. Oceán obkličuje zem. Nikdo nedovede cestovati po oceánu či pítí jeho vodu. Přece však dodává všem řekám pitnou vodu. V něm se spojují konce nebe a země a za ním je prázdný prostor. *Teli* působí na pohyb planet, slunce, měsíce, lva, berana a střelce. Tito původci ohně stojí na východě jsou prý mužského rodu. *Býk*, *panna* a *kozorožec*, panují zemi, jsou umístěni na jihu a jsou ženského rodu. Rovněž i *rak*, *štír* a *ryby*, které jsou na severu. *Blíženci*, *váhy* a *vodnář* znázorňující vítr, jsou mužského rodu a stojí na západě.

⁽³⁹⁾ Aristoteles však počítal, že průměr světa obnáší 400.000 stádií.

⁽⁴⁰⁾ *Raziel* sestavuje zde různé míry pro nebesa a pro zem. Každá nebeská sféra má svou míru podle systému zde líčeného. Odkud *Raziel* má tyto „násobitele“, není možno zjistiti. V originále není to označeno.

⁽⁴¹⁾ Tento výklad přináší kniha *Hiob* (38. 32.): „Ona vede je (tj. i hvězdy) jako pták sedící na svých mlád'atech.“

⁽⁴²⁾ *Plejády* – *Kuřátka*.

⁽⁴³⁾ *Velký vůz* je totožný s arabským „*Markab*“. Tyto myšlenky dedukuje z líčení v knize *Hiob*.

XIII. Pořádek konstelace

I. Podzim, doba setby atd., jako na str. 18. Kniha Šabthi (Saturn) ⁽⁴⁴⁾ uvádí:

Větry bydlí na jihu. Prvním slunovratem (Tebeth, tj. Leden) začíná slunce svůj oběh oknem *Balagah* ⁽⁴⁵⁾. Kolo vykazuje totiž 360 oken. Severní okno jest – *Nogah*, jihovýchodní – *Taalumah*, dále na sever – *Naaman*, kde slunce vychází v druhém slunovratu (Nisan – Duben).

Po 90. oknu blíží se ke komůrce větrů „*Cheder*“. V třetím slunovratu (Tamus - Červenec) vystupuje oknem „*Nogah*“, směřuje na jihovýchod k oknu „*Balaga*“ a kráčí zpět na jihozápad během čtvrtého slunovratu. Dorazivší k oknu *Taalumah* krouží dále na severovýchod až do „*Naamana*“. Východ má 180 oken, rovněž i západ. Každý den vychází slunce jiným oknem a zapadá do jiného protějšího. Ve středu oblohy jest okno „*Mazarim*“, kde slunce se objevuje jen jednou za velkého cyklu (28 let).

V *prvním* slunovratu obrací se slunce teplou stranou k zemi a způsobuje tři teplé měsíce. V *druhém* slunovratu obrací se druhou stranou k zemi a přináší teplé a suché léto. Ve *třetím* slunovratu obrací svou studenou a vlhkou stranu k nám a poskytuje studené a vlhké počasí. Za čtvrtého slunovratu se obrátí čtvrtá strana studená k zemi a způsobuje tuhou zimu. Tyto obraty jsou nutny pro svět, aby mohl existovati. *Kima* (Býk) vystupuje za deštivých počasí a usmrcuje červy ničící ovoce (Midraš). *Kesil* však otepluje ovoce, aby rostlo a dozrálo. Dosáhne-li slunce západu, klaní se před Hospodinem s modlitbou: „Hospodine, vykonal jsem Tvůj příkaz.“ Za *třetího* a *čtvrtého* slunovratu vidíme slunce kroužiti od jihovýchodu na západ a za *prvního* a *druhého* – od severní točny na jih. Tři písmena jména Božího zdobí jeho srdce a andělé doprovázejí je ve dne i v noci. V létě posílá své ohnivé paprsky na zem, zatímco led nahoře je ochlazuje, by nespálily vesmír. V zimě však je led na zemi oteplen slunečními paprsky aby člověk tuhou zimu vydržel. Slunce jest opatřeno 365 provazy (dle konečných písmen: Š, S, H, slov: Šemeš, Cheres, Chamah znamenající Slunce), dle počtu dnů v roce. Když vychází, je silné a slabé vidouc hříchy lidstva. Nádržka (amfora) vody putuje s ním a oslabuje jeho žár. Šest andělů je doprovází ve dne a tři v noci. Před východem se koupá a k poledni opět, ježto lidé je zbožňují ⁽⁴⁶⁾. Galgaliel, panovník slunečního kola a 96 andělů putuje s ním 365.000 parasangů denně. (Parasangos jest staroperské slovo a znamená hodinu cesty či půl míle).

Měsíc se ukazuje poprvé jako srp. Ukazuje-li záda, zvěstuje deště. Ofaniel a jemu přidělených 85.000 andělů vedou měsíc 320.000 parasangů v noci. Patnáctého dne každého měsíce vidíme jej plný. Novoluní je, když vystupuje mezi dvěma mraky jako mísa. Západní vítr obrátí mraky a měsíc roste každou noc, až vypadá jako pozoun a je plný. Východní vítr obrátí zase oba mraky, které noc co noc zahalují měsíc víc a víc, až je úplně přikrytý. Jednou za tisíc let se blíží slunce k měsíci ve středu večer v hodině, kdy byly stvořeny. To se jmenuje „Zatmění měsíce“. Měsíc urychluje svou cestu, kdykoliv se blíží k jihu a zvolňuje ji, když se blíží k severu.

Saturn panuje Beranu a Vodnáři. *Jupiter* – Střelci a Rybám. *Mars* ochraňuje Kozorožce a Raka. *Venuše* – Býka a Váhy. *Merkur* – Bližence a Pannu. Slunce – Lva a Štíra. *Rahatiel* a sedmdesát andělů vedou oběžnice z východu na západ a zpět. Rovněž *Kochbiel* a jeho andělé.

XIV. Povětroznalství

Teli, stvořený z ohně a vody, vypadá jako velký had s hlavou a ocasem, a jest hlavním vůdcem hvězd. Sám není viditelný, ale učenci o něm referují. Sféra oběžnic obklopuje nebe ze všech stran. Vše se točí od východu na západ a zpět. Připadá-li za vlády slunce den novoluní, bude teplé a suché počasí za celého slunovratu. Býk znázorňuje zem, Váhy – vítr a Venuše je ochraňuje.

⁽⁴⁴⁾ Tato kniha již neexistuje.

⁽⁴⁵⁾ Kabbalistický a arabský kosmograf si představuje, že svítící koule, jako slunce, měsíc atd., visí pevně ve vyšším kole nad nebi a kolo že se točí s nimi (Galgal). Viz ilustrace 2.

⁽⁴⁶⁾ Raziel myslí, že slunce se koupá, ježto hříchy lidí je zbožňujících způsobují skvrny na jeho světle.

Tito způsobují vlhkost. Blíženci znázorňují vítr, Panna – zem, jíž Merkur jest ochráncem. Je-li při tom novoluní neb slunovrat, možno očekávati částečně vlhké nebo suché počasí.

Stav slunce vykonává největší vliv na počasí. Zde platí však následující pravidla. Vychází-li slunce jasné a teplé, znamená, že i vzduch jest čistý. Ukáže-li se při tom ohnivý kruh, zvětšuje silné větry. Zelené neb červené mraky znamenají déšť. Ukáže-li se paprsky slunce před úsvitem, zvěstují podzim a zimu. Plameny, objevivší se po východu slunce, hlásají zimu a mráz. Sluneční paprsky v lesku oznamují zimu a déšť. Rozptýlí-li se červené mraky na severu a černé na jihu, možno očekávati zimu a mráz. Jižní vítr přináší déšť. Pozorujeme-li v předvečer kolem slunce červené mraky, můžeme počítati se silnými větry. Mraky a větry oznamují zimu. Rovněž i kruh obklopující slunce.

Černá obloha ohlašuje vysychání řek, pramenů a studní. Slunce, jež se zatmívá hodinu po východu, přinese déšť a kroupy. Celé slunce při západu znamená déšť a vítr. Rovněž, když příliš pálí na zem. Horký žár oznamuje severní vítr. Těž, když prvního dne měsíce se schovává. Je-li měsíc teprve v polovici měsíce znatelný, zvěstuje čistý vzduch. Čisté mraky na začátku měsíce mají v zápětí změnu počasí. Mraky u měsíce oznamují zimu a mráz.

Rovněž když měsíc vysílá své paprsky čtvrtého dne po novoluní, věje západní vítr. Jsou-li znatelný skvrny na měsíci, bude větrné počasí. Čistý měsíc dokazuje čistý vzduch. Skvrny na měsíci zvěstují větry z téže strany. Plný měsíc přinese zimu a déšť. Vzhled stodoly kolem měsíce oznamuje čistý vzduch. Dva neb více takových zjevů přinese podzim, vítr a déšť. Rozpadají-li se tyto zjevy, přijdou mrazy. Zelené či černé zjevy, jež se rozpadají, znamenají poruchy a změny. Podoba stodoly u vycházejícího slunce na jasné obloze znamená déšť téhož dne. Vychází-li teplé slunce z mraků, bude zima a mráz. Je-li červené a horké, nastanou větry. Zvětšené slunce přinese zimu a mráz. Vysílá-li své paprsky dříve než vyjde, bude pršet. Červené mraky před východem slunce znamenají déšť na jihu. Shromažďují-li se havrani a mouchy ve skupiny neb lítají-li společně a mouchy jsou dotěrné a silně bzučí, zvěstují deště. Slunovrat na začátku měsíce přinese teplé čtvrtletí. Vprostřed měsíce – mírné počasí. Venuše znamená deště, Merkur – teplo, Měsíc – zimu, Saturn – deště, Jupiter – zimu, sníh a déšť, Mars – teplo a déšť.

XV. Konstalace planet

V první noci týdnu: Merkur, Venuše, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Měsíc, Merkur, Venuše, Saturn, Jupiter, Mars.

Ve druhé noci: Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur.

Ve třetí noci: Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter.

Ve čtvrté noci: Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše.

V páté noci: Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn.

V šesté noci: Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce.

V sedmé noci: Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc.

Prvního dne: Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars.

Druhého dne: Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce.

Třetího dne: Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc.

Čtvrtého dne: Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars.

Pátého dne: Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc.

Šestáho dne: Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter.

Sedmého dne: Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše, Merkur, Měsíc, Saturn, Jupiter, Mars, Slunce, Venuše.

Černé paprsky kolem měsíce ve třetím či čtvrtém dnu po novoluní znamenají deště. Rovněž červené koule u měsíce, červené skvrny nebo podoba stodoly při úplňku. To znamená deštivý podzim. I červené slunce má takový význam. Těž černé mraky při západu či východu slunce.

Kniha „*O planetách*“ uvádí další pravidla k předvídání počasí. Např.: Shromáždí-li se vepří, nebo kůzlata obého pohlaví k obcování, anebo valí-li se v blátě neb hlíně, vyhrabávají-li rostliny ze země, nebo sestrkují hlavy k sobě, lze očekávat dlouhý podzim a deště. Rovněž když vlci nebo psi hrabou v zemi, volí když ponořují své huby do vody, aniž pijí, husy když kejhají, odpadávají-li pavučiny samy sebou bez účinku větru. Tyto zásady stanovil Bůh na začátku dnů a hvězda či planeta každého člověka určí jeho budoucí osud. Nepropůjčil jim přece Hospodin moc proto, aby někoho poškozovali.

Když ubývá měsíce, panuje 98 hvězd na nebi (Kochobim = číselně 98). Kohout, jenž předčasně v noci zakokrhá, oznamuje změnu počasí a mraky, neboť již pocítuje mrak v zobáku.

XVI. Astrologie

Všechna světla byla tvořena z řeky „*Dinur*“, v níž i *Kima* má svůj ocas⁽⁴⁷⁾, dodávající mu tepla. I měsíc se tam otepluje. Vládce „*Rahatiel*“ a 29 andělů mu předělených doprovázejí měsíc na nebeské silnici.

Roční měsíce mají tyto panovníky:

„*Nisan*“ ovládá *Šafiel* s 36 anděly.

„*Ijar*“ ovládá *Ranhiel* s 43 anděly.

„*Sivan*“ ovládá *Arinavar* s 68 anděly.

„*Tamus*“ ovládá *Taac-Bun* s 28 anděly.

„*Ab*“ ovládá *Tatar-Gar* s 29 anděly pomocníky.

„*Elul*“ ovládá *Muriel* s 29 anděly pomocníky.

„*Tišri*“ ovládá *Pachdrun* s 29 anděly pomocníky.

„*Marchešvan*“ ovládá *Larbag* s 27 anděly pomocníky.

„*Kislev*“ ovládá *Arbagdor* s 29 anděly pomocníky.

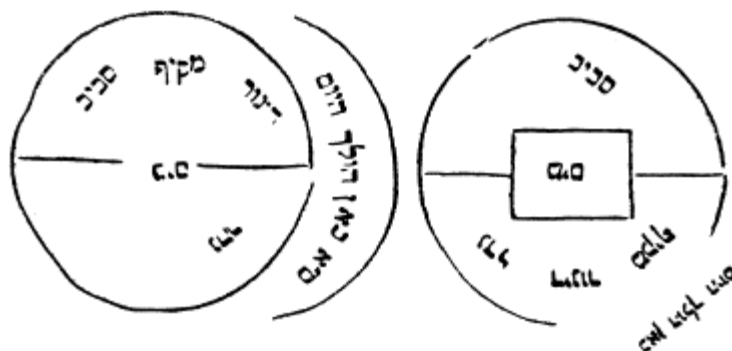
„*Tebeth*“ schází v originále.

„*Šebat*“ schází v originále.

„*Adar*“ ovládá *Abarchiel* s 29 anděly pomocníky.

⁽⁴⁷⁾ Dle Talmudického „*Kochab dšabit*“ – Kometa s prutem, tj. ocasem.

Ilustrace 2—3.



Nuriel je vládcem Dinuru, *Šamšiel* – slunce, *Jarchiel* – měsíce, *Kochbiel* – hvězd, *Safriel* – knih, *Jahudiel* – židů atd. Působnost každého anděla jest vyznačena jeho jménem.

Člověk vyrábí sýr z mléka a získá napřed bílý sýr. Pak vaří zbylé mléko podruhé a dostává tmavší sýr, atd. atd. I Hospodin stvořil z řeky „Dinur“ nejdříve slunce, pak tmavší měsíc, hvězdy apod. Smíchal oheň, vlhkost a vzduch a skládal hmotu jako sklo. Potom jí roztáhl a vybudoval oblohy, které pomalu vyschly. Konečně vystavěl nebesa a spojil je se zemí, tak že vypadají jako bouda.

Z konstalace hvězd a planet může člověk poznati budoucnost. Kniha „*Jecira*“ vypravuje: „Dech Boží naplnil celý svět, jako Mistr, jenž fouká do dlouhé roury, kterou nabral skleněnou hmotu z pece. Jeho dech proniká až do konce roury a tvoří skleněné nádoby, jaké chce míti. Tak stvořil Hospodin svým dechem vodu, oheň, vzduch, trůn, nebe a nebeské příslušenství. Z horké vody, kouře a popele stvořil zem. Část vody jež zůstala nahoře, je mužského rodu a část, jež na zemi zůstala, je ženského rodu⁽⁴⁸⁾.“ Zemské sféry jsou: 1.) *Cheled*, 2.) *Vilon*, 3.) *Rakia*, 4.) *Machon*, 5.) *Araboth*, 6.) *Šechakim*, 7.) *Zebul*. Vládce šesté sféry, v níž se mele mana pro bohabojné, sluje: *Barziel*. Na třetí sféře jsou větry, hromy a blesky, jakož i okřídlení andělů pod vedením *Jachmiela*. I moře a déšť mají svého vládce⁽⁴⁹⁾ atd.

XVII. Velké jméno Boží a divy, jež možno jim prováděti.

Velké jméno Boží obsahující 72 slov, každé složeno ze tří písmen a výkony s ním spojené jsou:

W H W – znamená: Chrám účinkuje na svět.

J L J – znamená: Hospodin jest první.

S J T – znamená: Existuje věčně.

E L M – znamená: Všemohoucí.

M H Š – znamená: Tvůrce divů.

L L H – znamená: Tvůrce světa.

A K A – znamená: Oživuje mrtvé.

Tato jména napsaná na stříbrnou destičku, pomáhají *nemocnému* i v poslední chvíli nemoci. Ovšem musí být napsána v neděli v první hodině a jméno právě panujícího anděla musí být proneseno, při čemž musí být tělo očištěno a vypoštěno. Šeptáním nemocnému do ucha se nebezpečí rovněž odvrací. Ovšem musí se šeptání dít za soumraku.

⁽⁴⁸⁾ Tyto myšlenky pocházejí z Talmudu (Traktát Chagiga II). Rovněž Arabové je převzali do své Kosmologie (viz: Eisenberg. Al-Kisáí 1923, jakož i Schöpfungsgeschichte der Mohammedaner 1902)

⁽⁴⁹⁾ V originále se zde znovu opakují shora líčené vývoody, jest tudíž zbytečno je podruhé uvádět.

Kh H Th – znamená: Tóra jest nejvyšší vědou.
H Z J – znamená: Hospodin jest nejvyšší.
A L D – znamená: Vznešený nade všechny.
L A W – znamená: Tvůrce divů na moři.
H H E – znamená: Mojžíš je sdělil Aronovi.
J Z L – znamená: Nejvyšší soudce.
M B H – znamená: Dal Mojžíšovi tvořiti divy.

Poznámka: Napíšeš-li tato jména na stříbrný plech, jež ponoříš do čerstvé vody a vypiješ-li v prvním dnu měsíce Nisanu, budeš chráněn před zlým pohledem a zlým duchem. Rovněž kdo napíše je na pergamen a nosí na srdci.

H R J – znamená: Hospodin je jediný.
H K M – znamená: Kmeny boží.
L A W – znamená: Nebeská svátost.
Kh L I – znamená: Brána světla otevřená v milosrdenství.
L W W – znamená: Deset kmenů.
F H L – znamená: Jeho milost trvá věčně.
N L Kh – znamená: Hůl mojžíšova měla tato jména.

Poznámka: Tato jména napsána na pergameně chrání děti před zlým duchem, pohledem, strachem a pláčem. Člověk se modlí v postní den a po koupání sedmkrát: „Budiž tvá vůle, Hospodine, bože otců, abys mne chránil mocí těchto jmen před strachem atd.“!

J J J – znamená: Tři soboty odpovídající třem svátostem Hospodina.
M L H – znamená: Jeho moc účinkuje všude.
CH H W – znamená: Jest původcem čtyř živlů.
N Th H – znamená: Spravedlivý.
H A A – znamená: Má třináct vlastností.
J R Th – znamená: Jediný a věčný.
S A H – znamená: Trestal Egypt.

Poznámka: Tato jména napsána na měděný plech chrání cestující před strachem. Doporučují se napsati je jménem Isáka a ve středu.

R J J – znamená: Písmena Tóry.
A W M – znamená: Spravedlivý jest zakladatelem světa. ⁽⁵⁰⁾
L Kh B – znamená: Praotcové.
W Š R – znamená: Svatá země patří svatému národu.
JCHW – znamená: Moc Boží.
L H CH – znamená: Člověk toť svět v malém.
Kh W K – znamená: Hospodin jest jediný.

Poznámka: Tato jména napsána na stříbrnou destičku, chrání před zapomenutím.

Kdo je cituje v čistotě těla, má štěstí v učení.

M N D – znamená: Mojžíš nabyt na nebi všechnu vědu.
A N J – znamená: Nebeské a zemské svátosti počtem deset.

⁽⁵⁰⁾ Proverbia Salomonis, Kap. 10.3.

CHEM – znamená: 12 kamenů vyznamenáno svatým jménem.

RHE – znamená: Nejvyšší moc se jeví u 70 národů a odpovídá 70 nebeským stupňům.

JJZ – znamená: „H“ obsahuje deset sil.

HHH – znamená: Oživující síla jmen Božích.

MJK – znamená: 70 jmen chrání vyšší a nižší svět.

Poznámka: Tato jména napsána inkoustem na čistém pergamenu ve středu neb ve čtvrtek v noci a položena pod hlavu zprostředkují žádaný sen. Pisatel nesmí však odpoledne nic jísti, má se koupati a modliti sedmkrát žalm, kap. 23 a pak: „Budiž vůle Hospodina, abych viděl ve snách to a to!“

WWL – znamená: Chrám jest základem světa. Tam se nalézají podpisy kmenů.

JZH – znamená: Vlastnosti Boží spočívají na milosrdenství.

SAL – znamená: Jeho tři síly panují třem světům v milosti.

ERJ – znamená: Sedm obloh má sedmdesát stupňů.

ESL – znamená: Praotcové jsou základem světa.

MJH – znamená: Mojžíš znal tajnosti jmen Božích a jejich písmen.

WHW – znamená: První a poslední písmeno jména Božího znamenají tajnosti.

Poznámka: Tato jména má citovati kdo chce dosíti nějaké žádosti u krále či mocného, modli se: „Budiž vůle tvá, velké a mocné jméno, aby mé přání bylo uskutečněno!“ To přednáší se v pátek ráno v den postu s čistým tělem. I anděl dne má býti jmenován.

DNJ – znamená: Tajnost svátosti.

HCHS – znamená: Nejvyšší moudrost.

EMM – znamená: 70 sil Božích a 7 sil stálic.

NNA – znamená: Sto požeňání denních se modlí na zemi a na nebesích.

NJTh – znamená: Pravda jest pečeti Boha ⁽⁵¹⁾ základem světa.

Poznámka: Tato jména cituj u čistého pramene v každý pátek od začátku až do půl Nisanu, modle se třikrát: „Budiž Tvá vůle Hospodine, a vůle svatých jmen, abych nabyl vědění!“ Pak umyj si vodou tvář a hlavu.

NMM – znamená: Jeho síla jest ve svatyni schována.

JLJ – znamená: Nejvyšší světlo vznešené nad nejvyšším.

HRCH – znamená: Jeho vznešené jméno.

MCR – znamená: Bůh jest jedinou silou.

WMB – znamená: Jeho síla vede vesmír.

JHH – znamená: Jeho láska obklopuje celý svět.

ENW – znamená: Jeho milost se jeví u 70 národů mluvících 70 řečí.

Poznámka: Bojíš-li se trestu krále, či jiného mocného, modli se tato jména ve čtvrtek a dodej: „Budiž tvá vůle, abych byl zachráněn před každým nebezpečím!“

MCHJ – znamená: Veleben na hoře i dole.

DMB – znamená: Sedm sil na nebi a na zemi.

MNK – znamená: Síla Boží se jeví v ráji.

AJE – znamená: Toto jméno vede do Svaté země.

CHBW – znamená: Jediný.

RAH – znamená: Deset Sephiroth.

⁽⁵¹⁾ Talmud, Jumma 69.

J B M – znamená: *Není v originálu!*

H J K – znamená: Stvoření světa a podání tóry.

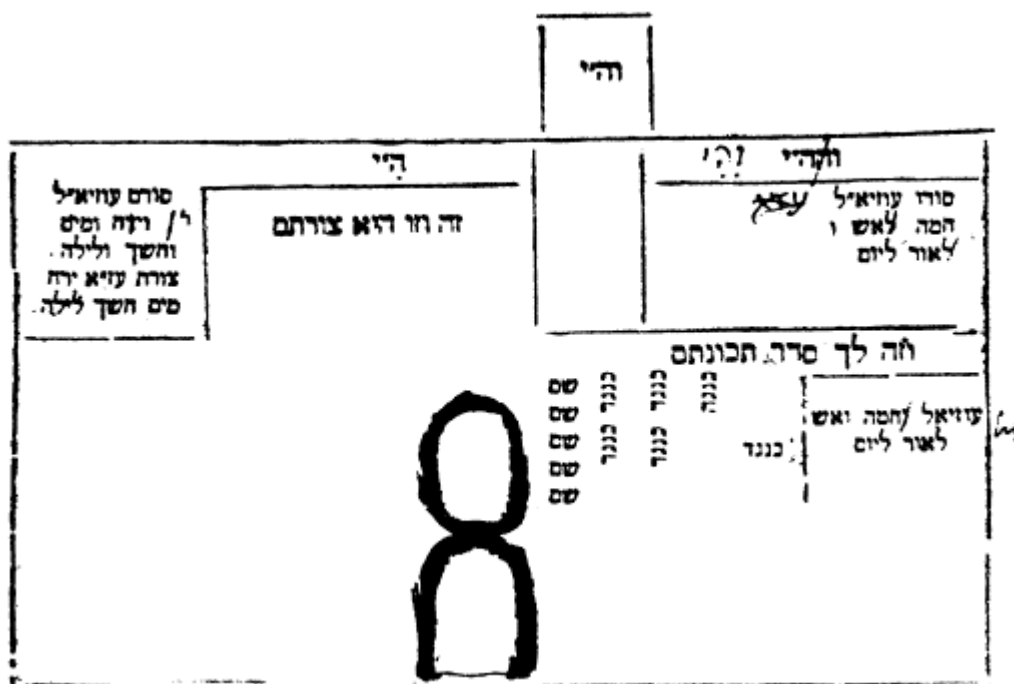
M W M – znamená: S láskou začíná a končí svou práci.

Shora líčené vývody učí, že každé písmeno v tóře představuje nejvyšší moc označenou na trůně. Mojžíš skládal je tak, jak jsou před námi. Neboť každé zneužívání může zničit onoho, jenž se s nimi zabývá. Rovněž víme, že jméno *W H J* značí tolik co „*Uziel*“ slunce, oheň a den., že totiž síla tohoto jména nutí tyto živly, aby vykonávaly vůli žadatele. Dále jest *H J* totožno s „*Uza*“, jež znamená měsíc, vodu, tmu a noc. Mezi oběma protivami zprostředkuje *J H W* – *Matatron*. Jména *Wu Hi Ni J* se používá k uhašení ohně.

Nejvyšší kolo se zapřísahá takto: „Zapřísahám tebe, vládce *Matatron*, bys přinutil jménem *H U* nejvyšší a nejnižší kolo k vyplnění mé žádosti.“

O dar prorocký nutno se modlit: „Zapřísahám tebe, velké jméno *We He Bi*, bys mne obdaroval jménem *Boha*, *Abrahama*, *Isáka* a *Jakoba* darem prorockým, kdykoliv ho budu potřebovati.“

Ilustrace 4.



Vázáníčko k dosažení přízně *Metatrona*, nejvyššího panovníka nebeských a zemských kol, ohně vody atd. a zprostředkujícího mezi *Uzonem*, pánem moudrosti, slunce, ohně, světla, dne atd. a *Uzielem*, pánem božského trůnu, jakož i měsíce, vody, tmy a noci. – K tomu se modlí: „Zapřísahám tebe, *Metatrone*, aby mně podrobil nebeská a pozemská kola!“ K dosažení prorockví se používá modlitby, jež zní: „Zapřísahám tebe jménem tvůrce, *Boha* praotců *Ji H We H*, abys mně sdělil základ prorockví atd!“

Dle tohoto způsobu uvádí talisman se žádosti řízenou na archanděla *Metatrona*, při čemž se modlí: „Zapřísahám tebe, *Metatrone*, jménem *Boha* *Israele*, praotců, jakož i jménem *Michaele*, *Gabriele*, *Rafaele*, *Anaele*, *Curiele*, *Triele*, *Uriele* a vládců slunovratů: 1. *Nuriele* a *Cadkiele*, 2. *Uriele*, *Samala* a *Anala*, 3. *Zabasiel* a *Samaniel*, 4. *Gabriele* a *Rafaele*, abys konal mé přání, jak jsi mne stvořil. Pak vyslov obsah žádosti, dívá se na zem a budeš mít štěstí.“

K dosažení moci, uvádí se v modlitbě jméno:	Jo	Ho	W.
-- bohatství	Ja	Ha	W.
-- zdraví	Jö	Hö	W.
-- lásky a přátelství	Je	He	W.
-- radosti	Wo	Ho	W.
-- výsledku proti nepříteli	Ji	Hi	W.
-- poznání konce věcí	Wú	H	W.
K přemožení protivníka	Ju	H	W.
K modlitbě o smrt protivníka	J	Ha	W.
K dosažení přátelského poměru	J	Ho	W.
K zatlačení protivníka	Ja	Ha	W.
K dosažení vlivu	Je	H	W.
-- majetku	Wo	Ho	W.
-- pokroku	Je	He	W.
-- poznání budoucna	Ji	Hi	W.
K ochraně před zlými duchy	Ju	H	W.
K léčení nemocného	J	H	W.
K poznání osudu planetami určeného	Ju	H	W.
K přemožení souseda	Jo	H	W.
K dosažení blahobytu	Jä	H	W.
-- milosti	Je	H	W.
-- štěstí	Jau	H	W.
K přemožení nebezpečného člověka	Ji	H	W.
-- mocnějšího člověka	Ju	H	W.
K nabytí zdraví	Jo	Ho	W.
-- statků	Ja	Ha	W.
K dosažení uzdravení	Je	He	W.
-- přátelství	Je	He	W.
-- radosti	Jo	Ho	W.
K přemožení zlého člověka	Ji	Hi	W.
K předvídání budoucnosti	Ju	H	W.
K zatlačení protivníka	Ju	Hu	W.
Pro způsobení smrti protivníkovi	J	H	W.
K dosažení spokojenosti	J	He	W.
K docílení úspěchu v obchodě	Je	H	W.
K nabytí ctností	Ju	H	W.

Napiš takové jméno na libovolný pergamen a dej si jej pod hlavu s modlitbou: „Vládce snů, zapřísahám Tebe jménem Boha, bys oznámil mi v noci mé přání, ve snách či v bdělém stavu, písemně neb slovy, bych nezapomněl své přání“

Amen Sela Mabrith
Amen Sela Abrith
Amen Sela Brith
Rith
Ith
Th.

897	Tajnost: Kain, Abel, Šet. Tělo, duše, rozum.
------------	-----------------------------------------------------

Možnosti, otevírající se používáním jména Božího tomu či onomu punktaci prvního písmene „J“ k dosažení různých výsledků.

Jménem	Jo	H	W	H	používaným v modlitbě lze dosíci panství.
--	Ja	H	W	H	pomáhá k bohatství.
--	Jej	H	W	H	může poškodit i léčit.
--	Je	H	W	H	pomáhá k dosažení přátelství.
--	Jau	H	W	H	-- k dobré náladě.
--	Ji	H	W	H	-- k povolení nepřítele.
--	Jau	H	W	H	-- k poznání budoucnosti.
--	Ju	H	W	H	-- k přemožení člověka.
--	J	H	W	H	-- k zabítí člověka.
--	Ja	H	W	H	-- k dosažení lásky.
--	Ja	H	W	H	-- k zničení.
--	Jej	H	W	H	-- k dosažení panství.
--	Je	H	W	H	-- k postupu.
--	Jau	H	W	H	-- k zbohatnutí.
--	Ji	H	W	H	-- k poznání budoucnosti.
--	Jou	H	W	H	-- k záchraně před zlými duchy.
--	J	H	W	H	-- k léčení nemocného.
--	Ju	H	W	H	-- k poznání planet.
--	Jo	H	W	H	-- k přemožení soudruha.
--	Ja	H	W	H	-- k uzdravení choromyslného.
--	Jej	H	W	H	-- k nabytí bohatství.
--	Je	H	W	H	-- k docílení lásky.
--	Jou	H	W	H	-- k docílení štěstí.
--	Ji	H	W	H	-- k přemožení protivníka.
--	Ju	H	W	H	-- k dosažení vlády.
--	J	H	W	H	-- v obchodování.
--	Ju	H	W	H	-- k dosažení milosti.

Jsi-li v nebezpečí, modli se: „Budiž tvá vůle, mocné jméno, abys mne zachránilo před hrozícím nebezpečím!“

Písmenem „H“ stvořil Bůh nebe a zem, neboť slovo „b'hibarám“ (Genesis 2. 4.) znamená „b'H“ – brám, tj. písmeno „H“ stvořil je. S „J“ stvořil slunce a měsíc, s „W“ – světlo a tmu, zvířata a dobytek. S „H“ zdokonalil všechno. Tak sloužila písmena jména Božího „J H W H“ ku stvoření všehomíra.

XVIII. Recepty k dosažení různých žádostí

Jménem Boha začínám knihu tajemství, jež byla Raziem odevzdána Noachovi, než se dostal do korábu. Byla napsána na kameny a sloužila Noemovi k poznání všeho, čeho potřeboval. Pak převzal „Sem“ tuto knihu a tak se dostala do ruky Abrahamovy a dále až Šalamounovi, jenž s pomocí její opanoval duchy.

První obloha „Šomaim“, na níž nachází se sedm trúnů, slouží k pobytu skupinám andělů, kteří dozírají na lidi, by si počínali správně v obchodě. Sedm vůdčích andělů: Urpaniel, Igada, Duhal, Palmiel, Asimur, Paschad a Pual mají velký počet podřízených andělů ke své obsluze. Kdo si vyžaduje pomoci talismanů jejich podpory, najde ji. Musí však napsati na slupku fíku slova: „Aukir Glaima“, dáti ji do nové sklenice naplněné čerstvým olejem a modliti se při tom: „Zapřísahám Tebe, slunce osvětlující svět, jménem andělů, jíž znají tajemství, bys mě vysvětlilo, co se *stane během roku!*“ Pak bude žádost vyplněna.

Na čtvrté obloze bydlí andělé se svými sluhy, jakož i „Nogah“, tj. „Aphrodite“ (Toto jméno jest v originále).

XIX. Vládci měsíců

Pro Nisan – Šefiel.
Pro Ijar – Daghal.
Pro Sivan – Didnaur.
Pro Tamus – Tekhanu.
Pro Ab – Tutargar.
Pro Ellul – Mural.
Pro Tišri – Chasdan.
Pro Marchešvan – Jalarnag.
Pro Kislev – Anachganud.
Pro Tebeth – Mafniel.
Pro Šebat – Tašnadarnis.
Pro Adar – Abarbial.

Vládci dnů

Pro neděli – Slunce, Lev a anděl Rafael.
Pro pondělí – Měsíc, Rak a Gabriel.
Pro úterý – Mars, Kozoroh a Štír, Samal.
Pro středu – Merkur, Blíženci, Panna, Annal.
Pro čtvrtek – Jupiter, Střelec a Ryby, Cadkiel.
Pro pátek – Venuše, Kozoroh a Vodnář, Kabciel.
Pro sobotu – Saturn a Váhy, Mikhael.

Vládci noci

Pro první noc – Merkur, Kozoroh – Býk, Michael.
Pro druhou noc – Jupiter, Střelec – Ryby, Cadkiel.
Pro třetí noc – Venuše, Blíženci – Panna, Annal.
Pro čtvrtou noc – Saturn, Kozoroh – Kabciel.
Pro pátou noc – Slunce, Lev – Rafael.
Pro šestou noc – Měsíc, Rak – Gabriel.
Pro sedmou noc – Měsíc, Beran – Štír, Samal.

V pátém nebi bydlí andělé se svými podřízenými, kteří odpovídají na každou žádost, řízenou na ně pomocí talismanu.

43. Chceš-li, by se *vrátil k tobě člověk*, jenž tebe opustil, napiš na čtyři měděné destičky, na každou zvlášť, jeho jméno, jméno jeho matky, jakož i jméno anděla Paskhara a jeho sluhů a modli se: „Předávám vám, andělé noci, onoho člověka, byste naň účinkovali, ať je kdekoliv, ve městě

nebo na venkově, ve dne či v noci, na moři nebo na pevnině, a přineste jej sem i proti jeho vůli!“ Ony čtyři destičky dej do čtyř úhlů světnice a účinek je zajištěn.

Na šesté obloze zdržují se andělé, jejich úkolem jest konati podobné zázraky a poskytovati léčení nemocných.

XX. Hrůzy pekla

Andělé smrti panují v pekle a trestají bezbožníky ohněm a ledem. Led pálí stejně jako oheň. Den co den musí pocítiti oheň a led. To trvá dvanáct měsíců. Jest sedm oddělení v pekle. Oheň každého dalšího oddělení jest 61krát silnější předcházejícího. Každé oddělení má průměr tři sta roků. 1800 světů obklopuje toto místo ze všech stran, 4500 z každé strany. Pak následuje oheň, voda, andělé, hrom, blesk a vítr a posléze tma. Andělé Nuriel, Gabriel a jiní mají klíče východu v ruce. Kusiel, Padael mají líče západu.

Nejvyšší obloha jest „Šechakim“, kde jsou spousty sněhu a mrazu, rosy a many a kde nastane z mrtýchvstání. Rafael a jiní panují severu, Parval a jiní jihu. Kdo zná tajemství Boha je chráněn před peklím a každou nehodou. Kdo čte tuto knihu do konce, nabude moudrosti. Dům, kde tato kniha se nalézá, jest chráněn před požárem, nemocí a nedostatkem.

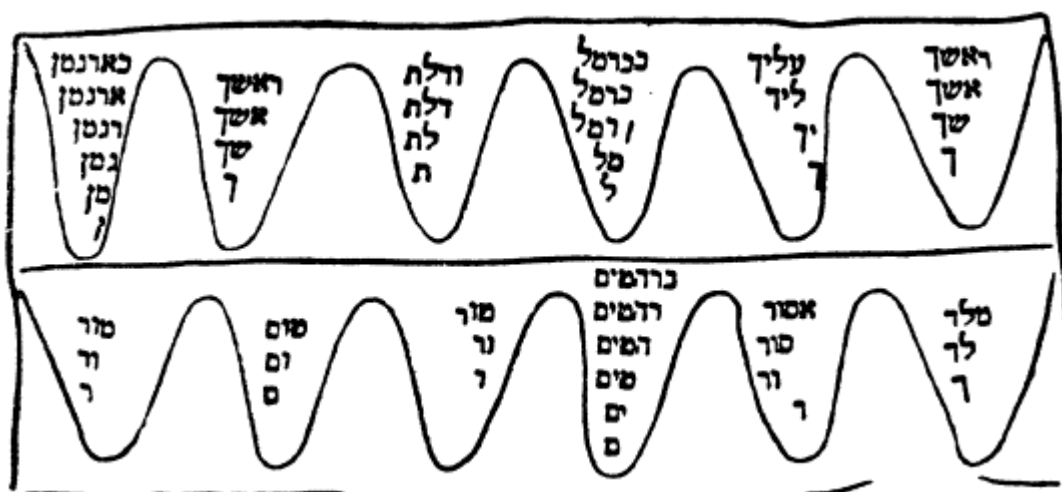
XXI. Výklad snů a talismanů

44. Maje čisté ruce natři levou ruku růžovou vodou a napiš: „Svatí andělé, přijďte a vypravujte mi má přání, jako jste sdělili s Josefem výklad snů.“ Polož si na pravou neb levou stranu a účinek je zajištěn.

45. Jiný způsob: Zachovej třídenní čistotu a půst od pondělí do čtvrtka. Večer dej hořící svíčku na zem, lehni si do středu pokoje a dívaje se na svíčku mluv: „Zapřísahám tebe jménem velikého jména Božího, abys mě oznámil v noci sen... jako Gabriel vykládal Josefovi sny Faraonovy.“

46. Kdo šeptá velké jméno Boží ke zlému duchu, uteče tento, šeptá-li k ohni – zhasne, k nemoci – zmírní se, proti nepříteli – zemře, vstříc králi – bude tobě nakloněn. Ovšem musíš býti velmi čist, abys sám nezemřel. Modlitba při tom zní: „Zapřísahám Vás Chanieli, Chasdieli a Cadkieli jménem Boha, byste pro mne učinili... (to nebo to).“

Ilustrace 5.



Ovšem kniha „*Teoretická Kabbala*“ poukazuje, že ve 13. století se bavili křesťanští bohoslovci takovými výklady, jakož i Sunnité v Islámu, kteří popsali Boha antropomorficky, tj. s lidskými údy. Proč by nedovedl to i židovský mystický autor téže doby? – Vždyť archanděl *Metatron* prý všechno, co spis obsahuje, sdělil R. Ismaelovi. Kdo by tomu nevěřil? – Musíme se více diviti divným jménům, jimiž se označuje každá noha, ruka atd. Odkud mají ta slova, jež nevykazují ani latinský ani semitský původ? – Rovněž, kde se vzaly ty délkové míry pro každý úd? – Ovšem orientálská fantasie jest nevylicitelná! – Rozhodně vidíme, s jakou látkou bojovali tzv. „Antimajmonisté“ proti největšímu náboženskému filosofovi té doby. – Řecký spis byl tedy dostatečně připojen knize Razielově, ježto ani se nehodí do její soustavy.

47. Chceš-li dobýt *lásky nějaké ženy* (muže), aby jen tobě byl(a) oddán(a), dej pot své tváře do nové sklenice, a to ve čtvrté hodině odpolední posledního čtvrtku v měsíci a napiš na měděnou destičku jméno anděla „Kasitrún“ a vlož jí do téže sklenice modle se: „Zapřísahám Vás, andělé vědy, byste obrátili srdce N. N., dcery (syna) matky N. N. ke mně tak, aby byl(a) pouze mně oddán(a)!“ Sklenici uschovej tam, kudy dotýká(ý) žena (muž) chodí a účinek se jistě dostaví.

48. Chceš-li vidět krále, nebo jeho obraz, cituj jména andělů: „Dalkiele“, pána třetí oblohy, a jeho sluhů, kteří panují ohni, a žádost tvá bude vyslyšena.

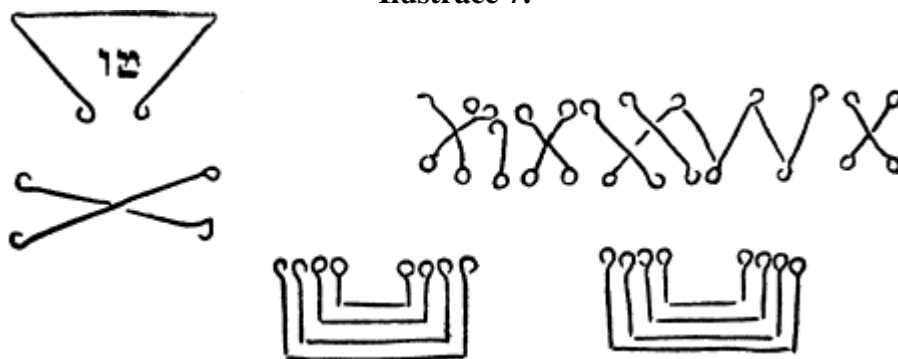
49. Chceš-li naplniti pokoj ohněm, jenž neškodí a nečadí, dej ovoce na oheň a stane se tak. Modli se pak devětkrát: „Zapřísahám Vás, andělé ohně, jménem Boha, sedícího na ohnivém trůnu ‘Chasin-Jah EHJH’ (mocný Hospodin), ukažte mně zázrak, aby oheň neškodil tomu domu!“

50. Chceš-li, aby tento oheň ustal, prones: „Zapřísahám vás, andělé moci, abyste uhasili tento oheň.“ Stane se tak ihned.

51. Chceš-li vypuditi zlého ducha, modli se: „Jménem Hospodina zapřísahám *Ašmodaje*, krále duchů a jeho družiny jakož i *Agrath*, dceru *Machlathovu*, a její družiny, aby nepoškozovali N. N., nýbrž ho chránili před každou nehodou, nemocí, čtyřmi klíči, jimiž zavírají a otevírají.“

52. „Zapřísahám tebe, vznešený králi, aby horečka, nastuzení, zlý duch neb kouzlo byly odvráceny od N. N. jménem ‘*Dihuna, Diuna, Sahuna, Šamutha, Mefarša, Bašri*’, Amen, Amen, Amen! Sela, Sela, Sela!“

Ilustrace 7.



Poznámka k obrazu 7.

K odvracení horečky, nastuzení, zlého ducha, kouzelnictví, nemoci, strachu apod., se vzývá „*Ašmodaj*“, král zlých duchů, či „*Agrathbath Machlath*“, královna ženských strašidel, aby zakázali svým plukům, provésti něco nebezpečného. – Talisman, jehož se k tomu účelu používá, má tuto formuli: Kabbalistická písmena znamenají „*Ašmodaj*“. Dále následuje čtyřhlavé „*Šín*“ atd.

Talisman se zhotovuje takto: Napřed se napíše vládce

- I. slunovratu. Šamal, Assial, Ganšureš s vůdcem Or Ponecho.
- II. Chadniel, Cadkiel, Achmiel a vůdce Abe Abham.
- III. Barkial, Ismarial, Gabriel, El-bru-Our.
- IV. Gabriel, Uriel, Barchiel a Rabijel.

Dále panovníci měsíců:

1. Uri-El.
2. Amri-El.
3. Zafani-El.
4. Tri-El.
5. Barki-El.
6. Pni-El.
7. Curi-El.
8. Kabri-El.
9. Adni-El.
10. Cfi-El.
11. Jari-El.
12. Šumi-El.
13. Sandalfon.

Rovněž i andělé týdnů: 1. Ari-El. 2. Aspami-El. 3. Ari-El. 4. Hachbi-El. 5. Jahni-El. 6. Hadri-El. 7. Izra-El. Jejich planety jsou: 1. Slunce a anděl Uri-El. 2. Měsíc a Samal. 3. Mars a Wiru-El. 4. Merkur a Lahab-El. 5. Jupiter a Viru-El. 6. Venuše a Ašri-El. 7. Saturn a Ašri-El.

Další panovníci slunovratů:

- I. Galicur a Hadarni-El. (Samal).
- II. Barzi-El a Sammi-El. (Namciel a Cadki-El).
- III. Sammi-El a Eni-El. (Jackmiel a Jarmuth).
- IV. Namci-El a Cadki-El. (Barki-El a Sammi-El).

Vládci měsíců:

1. Nisan: Beran a anděl Uri-El.
2. Ijar: Býk a Lahti-El.
3. Sivan: Blíženci a Pani-El.
4. Tamus: Rak a Suri-El.
5. Ab: Lev a Barki-El.
6. Ellul: Panna a Chani-El.
7. Tišri: Váhy a Curi-El.
8. Marchešvan: Štír a Gabri-El.
9. Kislev: Střelec a Mađuni-El.
10. Tebeth: Kozoroh a Šaci-El.
11. Šebat: Vodnář a Gabriel.
12. Adar: Ryby a Rimi-El.

Beran, Lev a Střelec jsou na východě a znázorňují oheň. Jsou mužského rodu.

Býk, Panna a Kozoroh – na jihu a znamenají zem. Jsou rovněž mužského rodu.

Rak, Štír a Ryby – na severu a znamenají vodu. Rodu jsou ženského.

Slunce zobrazuje ve dne Lva, Venuše – Býka, Merkur – Blížence, Měsíc – Raka, Saturn – Kozoroha, Jupiter – Střelce, Mars – Berana.

Venuše zobrazuje v noci Váhy, Merkur – Pannu, Měsíc – Raka, Saturn - Vodnáře, Jupiter – Ryby, Mars – Štíra.

Muž narozený za vlády ženské planety a žena narozená za vlády mužské planety – nezůstanou na živu.

Talisman se píše v neděli v sedmé hodině ranní, v pondělí v páté hodině, v úterý v první hodině, ve středu v druhé hodině, ve čtvrtek v čtvrté hodině, v pátek v páté a desáté hod. ranní.

Celý den se smí psáti talisman: Prvního dne měsíce, dále čtvrtého, dvanáctého, dvaadvacátého, pětadvacátého a osmadvacátého.

Z rána: druhého, pátého, sedmého, osmého, jedenáctého, čtrnáctého, šestnáctého, jedenadvacátého, sedmadvacátého, třicátého.

Vůbec se nesmí psáti: Třetího, šestého, devátého, desátého, třináctého, patnáctého, osmnáctého, devatenáctého, třiadvacátého, šestadvacátého a devěadvacátého dne.

Večer: sedmnáctého.

Talisman zní obyčejně: Jménem tvůrce nebes a země píše talisman pro N. N., jakož i jménem panovníků (dotyčného dne a hodiny). Píše se tak na list citrónový, smíchá se se starým vínem a vypije v novolunní.

53. Jiný recept: Prones prvního dne Nisanu nad kalichem starého vína sedmkrát jména: „Paschi-El, Rafael, Ana-El, Jahu, Tarfi-El a Jahu-El.“ Poté víno vypij.

54. Jiný recept: Cituj čtyřicetkrát žalm 119. a napiš verš 113. na slupku jablka nebo citrónu. Text prones pak opět třikrát a slupku sněz.

55. Jiný recept: Zapřísahám tebe, *Galicure*, zjevující tajemství tóry, jakož i Jofifie, vrchní vládce a Zaganzag-Elo, vládce tóry, abyste otevřeli srdce N. N. vědě, moudrosti a rozumu jménem Hospodina.

56. Jiný recept: Uvař první vejce od slepice i se skořápkou a napiš na ni písmena – „Pi-Phi-Juth (třikrát) Akhuth Chól Cir Jatu Tatis – KKK AAA NS.“

57. Jiný recept: Připrav v měsíci *Sivanu* před svátkem týdnů (Šebuoth) těsto z pšeničné nebo ječné mouky modle se: „Toto připravuji pro N. N.! Budiž tvá vůle, Hospodine, bych přinesl N. N. štěstí tímto činem, aby nezapomněl svého učení!“ Koláč zhotovený z těsta má býti opatřen třemi řádky s textem:

Arimas	Na druhé pak straně napiš těchto šest řádek s textem:	Ari-El
Abrimas		Agasi-El
Armimas		Agasipi-El
		Pathchia-El
		Patha

Pak upeč koláč v kamnech, vytopených révovými listy. Poté napiš táž jména na osm myrtoových listů, každé jméno na zvláštní list, polej pak koláč a listy červeným vínem a modli se sedmkrát: „Ada bar Papa, Rafram bar Papa atd. Zapřísahám tebe Puro⁽⁵²⁾, vládce zapomenutí, bys odvrátil od nás nerozumné srdce a zahodil je na hory města pomocí svatých jmen!“ – Pak koláč sněz a víno vypij.

⁽⁵²⁾ Text má chybně „Putah“. „Purah“ však uvádí i Talmud.

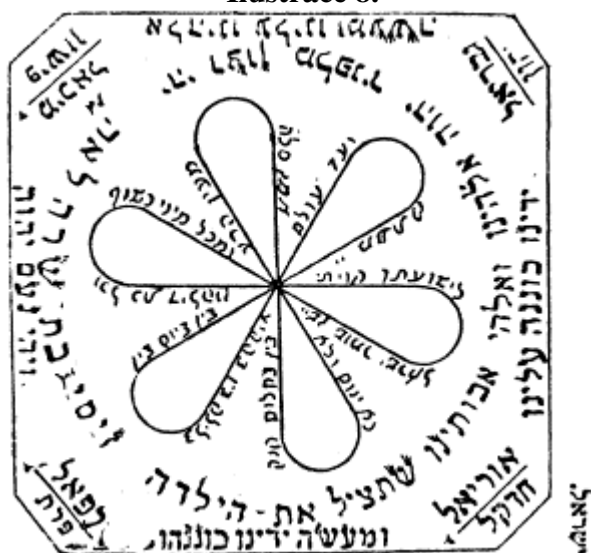
58. Recept k *odvrácení zlého ducha, uhranutí, vězení, chudoby a jiných nepříjemností*: „Jménem všemohoucího, tvůrce nebes a země, andělů Rafaela, Samala, Hangala, Gan-Šurešu jakož i jménem Adirihuna, věrného lékaře, dej mi štěstí při ssepsání talismanu pro N. N., aby našel záchranu před vězením, zlým člověkem, protivníkem, ať Israelitou či neisraelitou. Jménem Ariruna a Adirida zapřísahám pro N.N.“

59. Jiný recept: Modli se: „Adni-El, Sargi-El, Nadgi-El, otevřete srdce N. N. učení a vědě a chraňte ho před vězením a každou nehodou!“

60. Recept k *nabytí moudrosti*: Prones sedmkrát nad sklenicí vody a vypij ji pak během 40 dnů: „Tato slova rozumu propůjčena Mojžíšovi cestou vody prostřednictvím Safsi-Ela, panovníka rozumu, Apfi-Ela, vládce vědy, Kachtí-Ela, vládce poznání, Armi-Ela, vládce chytrosti, Hu-Ela, vládce vědomostí, Nahni-Ela, vládce vzdělání, Rachla, vládce tajemství a Chašmuela, vládce tóry!“

Jako odchylku od posledních dvou druhů talismanů pro šestinedělky dlužno konstatovati formuli zvolenou Pražským rabínem a kabbalistou *R. Jonatanem Eibešicem* (17. stol.), jež vyvozuje rovněž jména čtyř biblických (Genesis 2) na čtyřech úhlech s připomenutím jmen: Mikhael, Gabriel, Uriel, Rafael. Pak pokračuje: „Budiž tvá vůle, Hospodine, Bože náš a Bože našich otců, abys chránil dívku Süsse, dceru Sary Ley. (Potom napsal verš 19. žalmu 90.)“

Ilustrace 8.



Šestilistá růže obsahuje následující výroky: 1. verš 18. kap. 49 v kn. Mojž. – 2. Žalm kap. 121 verš 4. - 3. – 6.: před zlým duchem, všemi druhy kouzel a jejich skupinami, ve dne či v noci, ve snách či v bdělém stavu...“

20. Kdo nechce zapomenouti svého učení, nechť pronese nad sklenicí vína verše: Hiob 32. 8., Žalm 51. 12., Přísloví 161, Isaiáš 50. 4., Žalm 51. 13., Isaiáš 50. 5. a 26. 16. 2. Pak se modli: „Bud' vůle tvá, Hospodine, Bože Abraháma, atd., aby otevřel mé srdce v tóře a osvětlil mé oči a srdce jménem Paschi-Ela, Rafa-Ela, Tofa-Ela, bych nezapomněl, čemu jsem se učil a čemu se budu učit. Amen!“ – Mnozí se postí den před novoluním Sivánu a píší tyto verše na vejce, modlíce se při tom. Tak např. „Pro *Davidu, synu Zlaté*⁽⁵³⁾, jménem vládců Škarchuze, Petra, Rudi-Ela a Aguksi-Ela, učitelů Mojžíše. Otevři i mé srdce tj. *Davidu ben Zlaté*, jménem Ahu, Achuš, Jchuš. JHWH, JHU, JH, HH, HWH, JHWJ, HWH, HH, JH, WH, AH; JHW, AH, JH, WH, HA, Amen Sela!“

⁽⁵³⁾ Slova „*David ben Zlaté*“ jsou v originálu psána tak, jak zde uvedeno. Z toho vysvítá, že autor této knihy žil ve slovanském okolí. Rovněž ii svatě jméno „Azbugah“ (název ruské abecedy). Tj. první a sedmé, druhé a šesté, třetí a páté písmeno.

21. Rovněž pomáhá koláč z medu připravený a požívaný z rána.

22. Slova „Krá-Satan“⁽⁵⁴⁾, napsána na pergamenu pomáhají proti zlému duchu a šílenství, Nápis má být nosen na krku.

Dva talismany k nabytí štěstí v obchodě. Napiš tyto obrazy na pergamen a nos je na levé straně těla. Připiš k tomu verš (Žalm 45. 5.) ...Bud' šťasten a vyjížděj s slovem pravdy, tichosti a spravedlnosti atd.

Ilustrace 9a.



Ilustrace 9b.



(První Talisman vykazuje jména Boží: „JHWH“ a „Šadaj“ a druhý – slovo: Clach (bud' šťasten) ve čtyřech obměnách písmen.)

K docílení lepšího výsledku se dodává modlitba: „Budiž tvá vůle, Hospodine, Bože Muele, pošli své anděle shora jmenovaného do bytu N. N., aby poskytovali mu štěstí v obchodě a ve všech činech, ve dne i v noci, doma i venku, ve městě či na venkově. Tvá svatá pečeť ať udělí štěstí a zdar N., synu matky N.! Amen! Sela!

Prostředek pro šestinedělku a novorozené dítě, aby byly chráněny před kouzlem, uhranutím a každoukoliv nehodou: Cituj Žalm, kap. 121 (Šir lamaaloth) a napiš takový obraz 10.

Žena, jež nemůže porodit, dostává na život pergamen z jelena, nesoucí nadpis: „Kuf, Kfu, WKJ, WJK, Phku, Puk“ a šeptá se jí do ucha verš: Ce ata atd. (Exodus kap. 118.) Puk znamená arnejsky „Jdi ven“ jako hebrejsky „Ce“. Takový prostředek má nejlepší výsledek.

⁽⁵⁴⁾ Kra-Satan jsou začáteční písmena třetího a čtvrtého verše modlitby „Ana bethoach“. Viz tabulku. Slova ta znamenají: „Roztrhej Satana.“ Aby člověk měl štěstí v obchodu, má napsat na pergamen obraz s veršem Žalm, kapit. 45. 5. a nosit jej na levé straně. Pak se modlí: „Budiž tvá vůle, Hospodine, abys posílal své anděle do domu N. N, aby poskytovali mu štěstí a zdar v obchodu ve dne a noci, doma a venu AAA. SSS.“

Jiný recept: Používaje obrazu 12. se modlí:

Jménem EHJH, HA, AA, BB, či Otce a Matky. Zapřísahám tebe první Evo jménem Tvůrce a andělů poslaných k tobě a jimž jsi slíbila, že nebudeš poškozovati onoho, jenž bude citovati tato jména, abys neučinila škody šestinedělce N. N., dcery N. N. a novrozenému dítěti jejímu, ani ve dne, ani v noci, jídlem či nápojem, hlavě či srdci!“ ...

Recept k docílení shody manželů či přátel.

Obraz 12. nos na krku a modli se: „A máš milovati Hospodina svého Boha celým srdcem, celou duší a celou silou! Budiž tvá vůle Hospodine, bys poslal své anděle panující lásce, aby přivodili mezi N. N. a N. N. přátelství, shodu a porozumění! AAA! SSS!“

Jiný způsob: Napiš vodou růžovou a měděným perem na pergamen: Ať bydlí shoda a přátelství mezi N. N. a N. N. silou žalmu (kap. 104): „Borchi nařši atd. až do konce.“ Pak se používá obrazu 13.

Jiný recept k dosažení lásky a milosti. Napiš na jelení kůži slova: „Jménem Boha milosti, poskytni Bože milost N. N. jak jsi byl s Josefem (Genesis kap. 41. 39. atd) jménem Michaela, Gabriela, Rafaela, Uriela atd. atd.“

Prostředek chránící člověka před zbraněmi: Napiš na jelení kůži jména andělů: Anthri-Ela atd. Mikha-Ela, Gabriela atd. pomoz N. N. – Tento talisman se nosí na krku.

Ilustrace 10.



Jiný druh talismanu se skoro stejným textem se doporučuje do postele šestinedělky, kde však andělé: „Sinaj, Sansinaj a Samangolef“ se vyjadřují zvláštními obrazy. Původ těchto andělů se uvádí v anonymním pozdějším spisu „Ben Sira“, jenž vypravuje, že „Kamea“ (vázaničko), obsahuje jména těchto andělů léčení, chrání dítě před nebezpečím. To poznal prý už babylónský král *Nebukadnecar*, jeho onemocnělý syn, byl tímto způsobem uzdraven. Lilith, první žena Adamova ze zlých duchů, se totiž zapřísahala, že bude se snažiti usmrcovati malé děti lidské, které nenosí takový talisman. Pod obrazy se dodává požehnání: Požehnej ti Hospodin a ochraňuj tebe atd. (Numeri 6. 24-26).

Modlitba, jež se přednáší při předání talismanu, zní: „Zapřísahám tebe, první Evo, jménem tvůrce a tří andělů..., aby žádný nepoškozoval onoho, jenž má jejich jména napsána zde. – Zapřísahám zlé skupiny, aby nepoškozovaly šestinedělku: N. N., dceru N. N. a její dítě, ve dne či v noci, při jídle aneb pití, ani hlavy ani srdce, ani 248 údů ani 365 svalů jeho.“

Poznámka k obrazu 15.

Talisman chránící člověka před zbraněmi: Napiš na jelení pergamen jména andělů: Athriel atd., verš (Genesis 49. 18.) po třech písmenách rozdělený, pak modlitbu Hakana atd. a dodej: „Pomoz N. N., synu N. N.“ – K tomu patří obraz kabbalistických písmen.

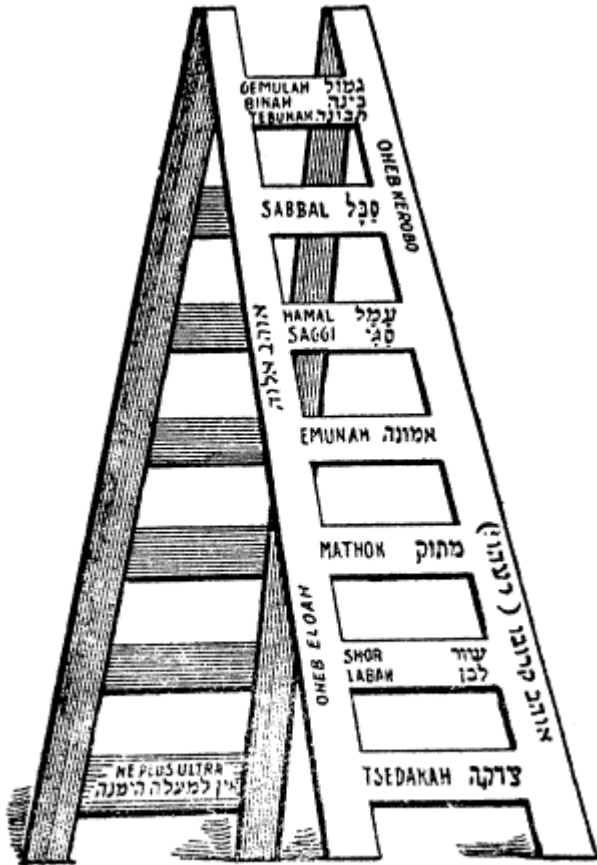
XXII. Svobodné zednářstvo.

Konečně dlužno zmíniti se též o velké společnosti, založené na mystických základech a humánních směrech. Jest to „*Liga zednářů*“ známá jménem „Giblim“ (I. Reg. 5. 32.), tj. *zedníci*. Za talmudické doby byly dělnické třídy sjednoceny ve velké společnosti. Nejvýznamnější z nich byla však zednická, takže i učenci se jmenovali jako oni, totiž *stavitelé* (Báunim) (Berachoth 64, Sabbath 114). Tradice kolující mezi nimi vypravuje, že *Mojžíš* a *Becalel* (stavitel archy úmluvy) založili společně zednářství, jež teprve za doby Šalamounovy nabylo pevných základů. *Chiron Abiv* totiž poslal do Judee umělce k vybudování chrámu. Tito byli rozděleni ve vyšší a nižší třídy. Každá třída měla svůj tajný znak a tajné heslo, by jeden druhého poznal.

Každý svobodný zednář musí věřiti v Boha, ať křesťan neb Israelita, atheista se odmítá. Místnost společnosti znázorňuje chrám Jerusalemský. Dva sloupy u dveří znamenají „*Jachina Boaz*“ (I. Reg. 7. 21.). Stůl je oltářem, na němž leží otevřená bible. Na ní – různé náčiní zednářské. Tři svíčky hořící na východě, západě a jihu znamenají: Víru, lidomilnost a naději, čili moudrost, sílu a krásu, rovněž bratrství, vzájemnou pomoc a pravdu. První místo na východě zaujme mistr s kloboukem na hlavě. Jemu naproti starší a pak mladší diakonus. Severní strana je prázdná a znamená tmou. Každý člen nosí bílou zástěru ze skopové kůže. Při vstupu do místnosti zpívají: „Jak je milé a příjemné, že bratři sedí spolu svorně.“ (Žalam 133. 1.) Nový člen dostává škrabošku na tvář, pak zuje svou obuv, odkrývá srdce a vydává veškeré kovové věci, jež s sebou má. Pak sděluje se mu tajemství prvé skupiny pod heslem „*Boaz*“, rozsvěcují se svíčky a volá se „*Budiž světlo!*“ Postupuje-li do druhé třídy, dostává heslo „*Jachin*“ nebo „*Šiboleth*“ a ve třetí – titul „*mistr*“ a heslo: „*Tubal-Kain*“. Celkem čítá se přes třicet tříd. (IV. Jofo, V. Trůn Šalamounův, VI. Rabenu, VII. Ehje ašer Ehje – neboli štít Davidův, VIII Saul, král Israele atd.) Ženská třída má název: „*Rahab*“. Dále existuje třída „*Mstitelé krve otců-mučedníků*“ jménem „*Kaddoš*“ (prý z XII. Stol.), jakož i třída „*Žebříku*“, „*Červený kříž*“, chránící křesťanství pod heslem: „*Maher šalal chaš baz*“ (Jes. 6. 10.), pak třída „*Svatý hrob*“ čili „*Jesu Nacarenus, rex Judaeorum*“. Zednářství se postavilo proti papežství a z toho důvodu potírají katolíci zednáře a židy, domnívajíce se, že tito jsou vinni tím, že toto hnutí roste. Ovšem vynikající židé stáli často v čele zednářských lóží, jako *Adolf Cremjeux* v Paříži (1686-1880) a jiní.

Čisté židovské řády „*Bne-Brith*“ byly založeny ve druhé polovině min. století v Německu, Rakousku atd. Jejich zásada jest nedisputovati o víře, aby vnitřní svornost nebyla rušena.

Ilustrace 16.



Žebřík stavitelů se 7 stupni. Nejvyšší se jmenuje: Odplata, Rozum, Srozumění, Druhý: Práce. Třetí: Velká námaha. Čtvrtý: Víra. Pátý: Sladký. Šestý: Bílý vůl. Sedmý: Dobrodiní. – Na levé straně: Víc nic. Na pravé straně: Miluje svého bližního.

Ilustrace 17.

K praktické kabbale patří i tzv. „chiromancie“, jež jest naznačena v Zoháru Jethro.

Poznámka k obrazu 17.

Chiromantie, tj. věda o významu linii ruky, je příbuzná s tzv. daktiloskopií. O této vědomosti přináší Zohár Jethro delší stať. Hlásá: Kdo má prsty blízko sebe, ten najde štěstí v životě. Jsou-li prsty vzdáleny od sebe, bude mít nedostatek. Kdo má krátký malík, jenž nesahá ke třetímu členu prsteníku, jest zlý člověk. Vykazují-li nehty dírky, jest to znamení štěstí a ochrany před nebezpečím. Dlaň obsahuje tři hlavní čáry a dvě vedlejší. První dostávají svou stravu ze srdce, mozku a jater. Poslední dvě – z ostatních údů těla. U zdravého člověka jsou čáry veliké a jasné a u nemocného – malé a nejasné atd. --- Prsty se jmenují: 1.) Palec. 2.) Ukazováček. 3.) Prostřední prst. 4.) prsteník. 5.) malík –



Rozeznává se šest čar na dlani a sice:

- 1.) Čára života, pocházející ze srdce, začíná u palce a končí v zápěstí.
- 2.) Čára štěstí, pocházející ze všech údů, začíná u prostředního prstu a končí v zápěstí.
- 3.) Čára cti, pocházející z jater, začíná u dolního konce čáry života a končí až u malíku.
- 4.) Čára moudrosti, pocházející z hlavy a mozku, začíná u palce a sahá až na konec ruky v její šíři.

- 5.) Čára hospodářská, pocházející ze žaludku, začíná u ukazováčka a sahá až do konce ruky v šíři.
- 6.) Čára bohatství, u čáry života, je-li dlouhá, či široká, znamená bohatství. – Je-li přetržena na začátku či v prostředku aneb na konci ruky, znamená, že člověk bude mít nouzi v mládí či v pozdějším věku aneb ve stáří.

Ilustrace 18.



Poznámka k obrazu 18.

Adam Kadmon (nejprvnější Adam) pochází z nejvyššího světla odloučeného od Nekonečného (En-Sof), než nastoupil cestu vývoje. Jmenuje se též „Svatý stařec“ (Atika Kadiša) či „Adam stvoření“. Je to tedy táž osoba jako „Demiurg“ Gnostiků. Řecky znamená týž člověka vykonávajícího nějakou práci. Slovo „*Demjurgos*“ může být též zkráceno z *Adam-jurgos*. Dle Zoháru (Leviticus 70, Numeri 144) vybudoval Adam Kadmon světy a zničil je. Philo učí, že Adam Kadmon byl stvořen k podobenství Božímu (úranios anthrópos), zatímco lidský Adam byl stvořen ze země (genaikos). Gnostikové zase tvrdí, že „Pán světa“ stvořil „Adama Kadmona“ a „Pán tmy“ – prvního člověka. Manes (3. stol.) jmenuje prvního „Jnšán Kadím“ a Satana – „Iblis“ Kadim. Z toho pochází slova: Diablos, Teufel atd. (Fihrist-el-ulúm, ed. Flügel.)

Obraz (Adama Kadmona) Demiurga vykazuje na nejvyšším místě slova: „*En-Sof*“ (Nekonečný), pak dole: *nejvyšší světlo*, koruna, moudrost (u čela), rozum (u srdce), sláva (trochu níž), základ (u pupku), vznešenost (na pravé) a síla (na levé noze) a konečně království u chodidla. Prostupují celý obraz: Pravá levá a prostřední čára.

Z *Nippuru* v Babylonii byly dovezeny do našich knihoven a veřejných museí různé kouzelné misky (dosud asi 50 kusů), jež dokazují, že tamní židé ještě dnes zabývají se astrologií, magií a Kabbalou. Jsou to ploché a kulaté misky z pálené hlíny; uvnitř se nalézají černě psaná hesla a verše buď hebrejsky neb v aramejštině. Obsah těchto textů bývá často hebrejský verš z Bible, jména andělů a duchů; dovolávají se, by majitel misky, jeho žena a děti byly chráněny před nepřítelem N. N., jenž má být proklet, zatracen a exkomunikován.

V museu ve *Filadelfii* leží i kousek lidské kůže s kouzelným nápisem rovněž z *Nippuru*; zajímavě jest, že nápis obsahuje jméno *Mordechai ben Saul*, což svědčí o jeho židovském původu.

Nekromancie, tj. dotazování se mrtvé lidské hlavy (*Sanhedrin 65b*), bylo nejrozšířenější v *Nippuru*, jakož i mezi sektou Sabeů a pohanských Syřanů. (Viz. *Fihrist-el-ulúm* ed. Flügel a Jakob z Edessy).

PŘÍLOHA I.

Literatura talismanů a gemm jest velmi stará a její stopy jdou do písemnictví i nejstarších národů. Již Talmud (Pesachim, str. 112 a Aboda Zara, 12.) uvádí talismany proti různým nebezpečím a nemocem. Např. člověk nesmí v noci pít vodu z řeky nebo potoku, poněvadž je to nebezpečné. Chce-li ji přesto pít, necht' dříve odříká tato slova:

N. N., matka mne varovala před zlým duchem:

„Šabriri	Šabriri
briri	Šabrir
ri	Šabri
iri	Šabr
ri	Šab
	Ša“

Zlý duch pak ihned prchne. Této formule používá se též proti oční chorobě (Juma 28, Gittin 69).

Poznámka: Podobného talismanu užívali i Gnostikové proti horečce; psali slova, jež dále uvádím, na papír a nosili jej zavěšený na krku, aby zeslabili zlého ducha, původce nemoci. Talismanský nápis ten zněl takto:

Abrakadabra
Abrakadabr
Abrakadab
Abrakada
Abrakad
Abraka
Abrak
Abra
Abr
Ab
A

Také Indové užívali na talismanech nápisu téměř shodného s oním, zde uvedeným, totiž *Abrakath*, píšíce ta slova vždy o písmenu zmenšená pod sebe.

Slovo „Šabriri“ jest odvozeno ze slova „Šabor“, jež znamená lámati; značí tedy slovo šabriri (aramejsky) lámače. Slovo „Abra-kad-abra“ vykládá se slovem „abor“, tj. přejítí, minouti, a slovcem „kad“, tj. jistě; znamená tedy slovo abrakadabra: „přejde, jistě přejde“, totiž choroba. Snad jest i indická formule „abrakath“ aramejského původu a znamená též „přejde jistě.“

Způsob, jímž psány jsou tyto talismany, totiž postupné zmenšování talismanického slova o jednu písmenu, udržel se i na mnohých středověkých talismanech (viz např. obr. 5.). Věřilo se totiž, že zlý duch uprchne před talismanem, jehož kouzelnému slovu ubývá po místě.

PŘÍLOHA II.

Kdo přeje si napsati talisman, necht' povšimne si, že nebe a země, jichž tělesa, panovníci atd. mají vždy jiné jméno v jiném slunovratu. Tato měnlivá jména nutno přesně uvést v talismanu, aby jím bylo docíleno žádaného výsledku. Tak např. máš-li za I. slunovratu slunce na polích, za II. slunovratu práce na stromech, za III. Slunovratu, přeješ-li si zničití hmyz a za IV. slunovratu zkotití zvířata, pamatuj, že:

Slunovrat:

V I.	čtvrtletí se nazývá:	Samal, Enal, Gan-šoreš.
V II.	--	Namliel, Cadkiel, Eniel.
V III.	--	Šamsiel, Ašmarah, Gabriel.
V IV.	--	Agdiel, Gdudiel, Barkhiel.

Země:

V I.	čtvrtletí se nazývá:	
V II.	--	Kolahdaj.
V III.	--	Jašišia.
V IV.	--	Ablad, Aškur, Kahdun, Šahrún, Kuldun.

Vládce země:

V I.	čtvrtletí se nazývá:	
V II.	--	Alihun.
V III.	--	Jahmel.
V IV.	--	

Slunce:

V I.	čtvrtletí se nazývá:	Ihu-Hi-Ain, Panjuta.
V II.	--	Saturn Kahdar.
V III.	--	Tašgun.
V IV.	--	Šagar Šebi.

Dny:

neděle: Pinuntakar, pondělí: Muhtir, úterý: Partan, středa: Rami-Šor-Satar.

Vládce slunovratu:

V I.	čtvrtletí se nazývá:	Aid-Mastar.
V II.	--	Abir-Abirim.
V III.	--	El-barah-Aur.
V IV.	--	Rabin drafa.

Planety:

Tleh Satan.

Východní vítr:

V I.	čtvrtletí se nazývá:	
V II.	--	Eben.
V III.	--	Suftinih a Abijah.
V IV.	--	

Vládce setby:

V I.	čtvrtletí se nazývá:	Turtah, Juba, Eracht, Dakhdziel, Anal.
V II.	--	Akara, Moledah, Rabbatih, Arabtih, Karbitih, Abkalath, Nitaba, Darakhtiel.
V III.	--	Rafael, Gabriel, Uriel, Curiel, Rikiel, JHU, JHJH, Mikhael, Šlišiel.
V IV.	--	Ahdirir, Mithgadal, Ezriel, Zabna, Zarkuta.

Andělé Markasda a Maraphiel mají býti vždy jmenováni.

Jména čtyř větrů:

Za I.	slunovratu:	Abakrón.
Za II.	--	Kaharbakh.
Za III.	--	Gabriel.
za IV.	--	Akatriel.

Jména Saturna (na VII. nebi): Šabthi.

Za I.	slunovratu:	Kurtus.
Za II.	--	Pašitus.
Za III.	--	Karmalus.
za IV.	--	Panpupus.

Jména severního větru:

Za I.	slunovratu:	Emuna.
Za II.	--	Abrún.
Za III.	--	Golegdodí.
za IV.	--	Daspur.

Jména Jupitera (na VI. nebi): Cedek.

Za I.	slunovratu:	Eju Ór.
Za II.	--	Pnibór.
Za III.	--	Zaus.
za IV.	--	Knenal.

Jména východního větru:

Za I.	slunovratu:	Akbrún
Za II.	--	Karbakh.
Za III.	--	Abduth.
za IV.	--	Bagiratu.

Jména Marta (na V. nebi): Maadim.

Za I.	slunovratu:	Edom.
Za II.	--	Dorón.
Za III.	--	Barún.
za IV.	--	Futus.

Jména západního větru:

Za I.	slunovratu:	Mahnam.
Za II.	--	Synagor.
Za III.	--	Zarzór.
za IV.	--	Dar-aur.

Jména Slunce (na IV. nebi): Chama.

Za I.	slunovratu:	Kizaloth.
Za II.	--	Harfus.
Za III.	--	Tadpurín.
za IV.	--	Taupal panius.

Jména jižního větru:

Za I.	slunovratu:	Manšúr.
Za II.	--	El-farún.
Za III.	--	Mathniel.
za IV.	--	Tamhur.

Jména Venuše (na III. nebi): Nogah.

Za I.	slunovratu:	Nogah.
Za II.	--	Aphrodita.
Za III.	--	Kalifu Vimpas.
za IV.	--	Paztúr.

Jména Merkura (na II. nebi): Kochab.

Za I. slunovratu: Chammaheramim.
Za II. -- Hitofial.
Za III. -- Talim.
za IV. -- Antolim.

Jména měsíce (na I. nebi): Lebana

Za I. slunovratu: Plonith
Za II. -- Saroko
Za III. -- Nazfilu
za IV. -- Hiparkhi.

Jména andělů planet: 1.) Mikhael, 2.) Barkiel, 3.) Gabriel, 4.) Dudnael, 5.) Chasdiel, 6.) Cadkiel, 7.) Eniel.

Měsíc Nisan nazývá se:

Za I. slunovratu: Asagsanach.
Za II. -- Masukhanakh.
Za III. -- Drigmún.
za IV. -- Šatgusani.

Měsíc Ijar nazývá se:

Za I. slunovratu: Pastúr.
Za II. -- Kantabíl.
Za III. -- Meegul.
za IV. -- Gibir-teh-al.

Měsíc Sivan nazývá se:

Za I. slunovratu: Sandím.
Za II. -- Civah Cír.
Za III. -- Kaskamiel.
za IV. -- Sanagdiel.

Měsíc Tamuz nazývá se:

Za I. slunovratu: Zamidia.
Za II. -- ?
Za III. -- Epirafa.
za IV. -- Mevekabbu.

Měsíc Ab nazývá se:

Za I. slunovratu: Kadurmút.
Za II. -- Hithladmia.
Za III. -- Kunzdema.
za IV. -- Hahamikol.

Měsíc Ellul nazývá se:

Za I. slunovratu: Politafier.
Za II. -- Tasarnab.
Za III. -- Nafsar.
za IV. -- Kmeuel.

Měsíc Tišri nazývá se:

Za I. slunovratu: Derech.
Za II. -- Ezerdtab.
Za III. -- Nikahda.
za IV. -- Aspares.

Měsíc Marchešvan nazývá se:

Za I. slunovratu: Bakeš.
Za II. -- Peledán.
Za III. -- Saharnár.
za IV. -- Kabód.

Měsíc Kislev nazývá se:

Za I. slunovratu: Pelestús.
Za II. -- Kether.
Za III. -- Hinakh.
za IV. -- Pontuslabanús.

Měsíc Tebeth nazývá se:

Za I. slunovratu: Nafnic.
Za II. -- Sakabrim.
Za III. -- Sankarus.
za IV. -- Bekorbaal.

Měsíc Šebat nazývá se:

Za I. slunovratu: Pclnhmán.
Za II. -- Korónga.
Za III. -- Šalumith.
za IV. -- Jáurah.

Měsíc Adar nazývá se:

Za I. slunovratu: Kuglád.
Za II. -- Baarun.
Za III. -- Sabisvara.
za IV. -- Kerumkereb.

Neděle nazývá se:

Za I. slunovratu: Pignutan.
Za II. -- Tankhún.
Za III. -- Sufatkhún.
za IV. -- Maakhal chad.

Pondělí nazývá se:

Za I. slunovratu: Teešar.
Za II. -- Minchathúr.
Za III. -- Kalnahrún.
za IV. -- Šagrún.

Úterý nazývá se:

Za I. slunovratu: Šariachec.
Za II. -- Kahbar nadam.
Za III. -- Pazron.
za IV. -- Haglumoth.

Středa nazývá se:

Za I. slunovratu: Panalveór.
Za II. -- Mišór.
Za III. -- Dagim.
za IV. -- Bathkara.

Čtvrtek nazývá se:

Za I. slunovratu: Kdamonu.
Za II. -- Órbin.
Za III. -- Kupitom.
za IV. -- Bár ibáru.

Pátek nazývá se:

Za I. slunovratu: Kalezrán.
Za II. -- Darmtukh.
Za III. -- Akhtanur.
za IV. -- Arjeh.

Souhvězdí Skopce nazývá se:

Za I. slunovratu: Šaáfún.
Za II. -- Bahamuth.
Za III. -- Bakhmašab.
za IV. -- Kocin.

Souhvězdí Býka nazývá se:

Za I. slunovratu: Dóren-Oúr.
Za II. -- Hanithbúl.
Za III. -- Simagdól.
za IV. -- Múrfakar.

Souhvězdí Blíženců nazývá se:

Za I. slunovratu: Šagarún.
Za II. -- Pelehdúz.
Za III. -- Varlakhad.
za IV. -- Akhnasab.

Souhvězdí Raka nazývá se:

Za I. slunovratu: Kadukardí.
Za II. -- Kahadarún.
Za III. -- Paršatiel.
za IV. -- Angiel.

Souhvězdí Lva nazývá se:

Za I. slunovratu: Bafufar.
Za II. -- Lejšebkai.
Za III. -- Šahnan.
za IV. -- Šahalkakh.

Souhvězdí Panny nazývá se:

Za I. slunovratu: Sumusiel.
Za II. -- Sbuda.
Za III. -- Sigl.
za IV. -- Tarmuteb.

Souhvězdí Vah nazývá se:

Za I. slunovratu: Erigúl.
Za II. -- Marton.
Za III. -- Kebriah.
za IV. -- Lekeš-melekh.

Souhvězdí Štíra a Střelce nazývá se:

Za I. slunovratu: Tarfcín.
Za II. -- Pecan.
Za III. -- Šmófethen.
za IV. -- Tokhsad.

Souhvězdí Kozorooha nazývá se:

Za I. slunovratu: Amani.
Za II. -- B'kár.
Za III. -- Dafún.
za IV. -- Mamliel.

Souhvězdí Vodnáře nazývá se:

Za I. slunovratu: Mitaam.
Za II. -- Tabrún.
Za III. -- Šetika.
za IV. -- Daniel.

Souhvězdí Ryb nazývá se:

Za I. slunovratu: Kmicun.
Za II. -- Kahargan.
Za III. -- Clocal.
za IV. -- Amniel.

Moře nazývá se:

Za I. slunovratu: Blíd.
Za II. -- Tehom.
Za III. -- Mardiel.
za IV. -- Šebilgeder.

Oceán nazývá se:

Za I. slunovratu: Argaz.
Za II. -- Behinafel.
Za III. -- Pifarfon.
za IV. -- Afarton.

Vládce oceánu nazývá se:

Za I. slunovratu: Báhmíel.
Za II. -- Philipel.

Za III. -- Tathdarlial.
za IV. -- Tabargulial.

Propast nazývá se:

Za I. slunovratu: Nithkatar.
Za II. -- Simpton.
Za III. -- Išah-šakh.
za IV. -- Hajthiv.

Vládce propastí nazývá se:

Za I. slunovratu: Cafniel.
Za II. -- Itiel.
Za III. -- Ababeoth.
za IV. -- Bifne-El.

DOSLOV

Literární rok 1923 leží za námi. Tato skutečnost vyzývá duševní pracovníky, aby pohlíželi na svou práci z minulých měsíců a chystali se pro období nové tvorby. – I pisatel těchto řádků může konstatovati, že poslední rok byl velmi plodný pro jeho literární pero. Na začátku roku předložil veřejnosti svůj **první** český spis: „*Pochovávání mrtvol v životě národů*“, jenž byl přijat se zájmem a souhlasem. Vždyť otázka, jak nejstarší národové pochovávali své mrtvé, které názory ovládali Egyptany, Peršany a Židy, že si volili ten či onen způsob pohřbívání, se stala *palčivou* právě otevřením krematoria v hlavním městě republiky. – O několik měsíců později publikoval jsem v Leidenu (Hollansko) monumentální arabskou knihu „*Kitábkisas-ul-anbijá*“ (Životopis biblických proroků) od Muhameda b. Abdalláh Al-Kisáiho. Ve dvou dílech vypravuje kniha činy, divy a dějiny osob starého zákona dle líčení Koránu, začínajíc stvořením světa a končíc životem Ježíšovým. Jsou to povídky, svědčící o mohutnosti orientálské fantazie a obrazotvornosti východního člověka. I tato práce obsahující před dvacet tiskových archů našla u odborníků přátelské přijetí a jest universitními knihovnami hledána. (Zpráva vrchního ředitelství státní biblioteky v Mnichově). Český překlad uveřejním – in šaa alláhu – dá-li Bůh – v příštím roce. Pak následovala velmi zajímavá práce: „*Kabbala, židovské tajné učení v rámci světové mystiky*“, jež líčí život nejhlavnějších kabbalistů (1200-1572), jejichž myšlenky a ideje, systémy a představy, jak se vyvinuly během tisíciletí, přecházejíce z mytologických a metafyzických nauk Babyloňanů a Egyptanů, Židů a Peršanů do řeckých filosofických škol. – Ovšem židovská mystika našla už v předešlém století vynikající pracovníky. Jsou to proslulí učenci: A. Frank, *Kabbala*, přeložena A. Jellinkem z frančtiny do němčiny (Lipsko 1844), Joel, *Die Religionsphilosophie des Sohar* (Vratislava 1845), Jellinek, *Beiträge zur Geschichte der Kabbala I. a II.* (Lipsia 1852) a jiní. Avšak souvislost této disciplíny s prapočátky mytologických a metafyzických představ nejstarších národů, jakož i její chod vývojovým na základě nejnovějších vykopávek a badatelských výsledků, objasňuje uvedená kniha. V tom právě spočívá její význam a cena! – Asi o čtvrtletí později publikoval česko-židovský kalendář 1923-1924 mojí práci: „*Velký klam Delitschů ve světle pravdy*“, jež dokazuje, že nejen mystické názory a kabbalistické představy putovaly od národa k národu, nýbrž i osnovy zákonů a právníká ustanovení. – Stejnodobost velkého *Hammurapího*, zákonodárce Babyloňanů (2100 př. Kr.) s Abrahamem, hlavou právě nastávajícího lidu zv. „*Habiri*“ (Habrejů), bylo příčinou, že oba tito národové vtělili svému kanónu často stejné zásady a stejné předpisy. – V kmenech zvěčnělý kodex pohanského mocnáře a ústně od rodičů a prarodičů na vnuky a pravnuky předávaný zákon monotheistický vykazuje velmi často stejné názory a stejné vlivy. Toť i základnou učení Mojžíšova, jež bylo tradiční cestou dále budováno v pozdějších tisíciletích a znenáhla doplňováno. Takový postup vývojový prodělávají i moderní zákoníky každého národa a každého státu. – Jen zaslepenost vidí v tom „plagiát“, literární krádež. – Jen nepochopení prozrazuje, kdo tvrdí, že židovský zákonodárce používal zákonů pohanských ustanovených dávno před ním. Rovněž prozrazuje největší nepochopení, kdo hlásá myšlenku, že tvůrce našeho občanského zákoníku, spočívajícího větším dílem na římském právu se dopustil plagiátu. Kdo pozoruje ve shora uvedeném spisu překlady babylonských žalmů, básní, zpěvů a modliteb věnovaných bohům: *Šams* (slunce), *Bel*, *Mardukaj*, či bohyním: *Istar* (Venuše) atd. a porovnává je se žalmy biblických pěvců v *původní řeči*, pozná hned velký rozdíl obou literatur. Z téhož důvodu dlužno vyvrátiti, že tvůrce židovské mystiky s dopustili literární krádeže tím, že učili často představám obsaženým i v bohosloví starších národů a škol. K tomu poukazuje často kniha: „*Praktická kabbala a divotvorná teurgie*“, jež připravená jest k vydání. V teoretickém i v praktickém učení minulých pokolení máme příklad a

vzor. Nutno tedy seznámiti se s idejemi otců a praotců, vyžítkovati jich pro přítomnost a připraviti dětem spokojenou budoucnost. Poznání pramenící ze spisu „Teoretická kabbala“, že jedno pokolení vykonává rozhodující vliv na duševní život budoucího a jedno tisíciletí zúrodňuje následující, vede *eo ipso* k jinému poznání, že tento proces se uplatňuje i v praktickém životě. I divotvorné pokusy a praktické zásady dokazují odvislost jednotlivce od celku a celku od jednotlivce. Tak kráčí člověk o teorie k praxi, od myšlenky ke skutečnosti. – Člověk se vidí obklopen nebezpečím, nemocemi a nehodami a jest příliš slabý, než aby jim odolal. Teoretická kabbala učí existenci zlých duchů, naplňujících celý svět a ohrožujících člověka v životě. Dále učí existenci škodlivých andělů na nebi, na zemi a v podsvětí. – Jaký tedy div, že lidé velebí praktickou kabbalu, naznačující prostředky k odstranění nehod či ku zmírnění moci škodlivých bytostí? Jaký div, že se utíkají ve své nouzi k nadsvětovým bytostem pomocí talismanů, gem a jiných pokusů. – Nesmíme však podceňovati účinky takových pokusů! – člověk by si často musil zoufati, kdyby nedal sám sobě prostředků, jimiž by oslabil moc zlých duchů a různé nehody. – K lepšímu porozumění historického vývoje v knize Raziela uvedených talismanů a gemm dlužno ještě se zmíniti o dějinném hnutí Gnostiků, prvních to kabbalistů, kteří si osvojili mystické názory nejstarších národů a zúrodnili tím pozdější křesťanskou scholastiku a židovskou kabbalu. Pak dlužno též uvést stručný nástin „teoretické kabbaly“ a krátký životopis učitelů této disciplíny, aby čtenář čerpal z toho jasnost a jistotu. Ježto připravuji vydání nové knihy „Učebnice kabbalistických věd“, můžeme zatím se spokojiti s krátkým přehledem, nutným k objasnění zmíněných problémů. – *Gnostikové*, badatelé tajemství Boha a metafysických problémů prvního a druhého století po Kr., odvozovali svůj původ od Essenů. (100 př. Kr.). – Utrpení doby státní převraty, zničení palestinské samostatnosti Římany a všeobecná bída zoufalého lidu způsobily, že člověk ztratil důvěru v dosavadní učení víry a hledal jiné výklady pro zjevy života. – Pohanství učí existenci mnoha bohů a bohyň, židovství hlásá existenci jediného Boha, stvořitele a vůdce všehomíra. Jak tedy je možno, že tento Bůh se dívá na ukrutnosti mocnářů, na znásilnění slabých, na nesčetné oběti lidstva a nestará se o nápravu? – Jak je možno, že nebeský všeotec, jenž miluje milosrdenství, připouští takové ukrutnosti v národech? Takové a podobné otázky kolovaly v lidu, podkopávaly pomalu základy starého světa a připravovaly půdu novému člověčenstvu. Staré pohanství se ukázalo shnilé, židovství musilo býti zreformováno a mravnost vyžádala si nových podkladů a nových zásad. Tu povstaly nové směry ve veřejném životě, nové názory hlásaly novou budoucnost a nové upořádání státního a náboženského života. Nové sekty a školy se zmocnily společenského a duševního pokladu idejí a vykládaly veřejně své názory a myšlenky. První skupina vykládala, že původem ukrutností doby jsou hříchy lidstva, že Hospodin trestá lidstvo za jeho přestupky a že zastavení hříchů by mělo b zápětí zlepšení osudu všeobecnosti. Druhá skupina poukazovala zase na skutečnost, že právě pobožní a dobří trpí a že zlí hříšníci nabývají moci a žijí v přepychu a zámožnosti. Z té příčiny vyslovila myšlenku „*nebeské říše*“ v níž pobožným dostane se odměny za dobré činy a v níž budou šťastní. „Blažení mírní, neboť jim patří království nebeské!“ praví hlavní kniha nové víry. – Třetí skupina zase pokusila se hledati jiné výklady události dne, zapírala skutečnost dne, jež prý je klamná a věřila v zdání, v mysticismus. „Skutečný svět nevypadá, jak jej vidíme, nýbrž jak jej pocítujeme“, znělo jejich heslo. Tento pocit však vede na stopu tajných sil účinkujících v přírodě a v životě a vyzývá nás, abychom studovali tyto mocnosti a poznali je! V tom právě tkví řešení velké záhady života. Učenci, kteří hledali poznání (gnosis) tajemství života, jmenovali se tedy *Gnostikové* (vědoucí), hebrejsky „Jodím“. Ve dvou staletích vyvinulo se gnostické hnutí, jež mělo židovské, pohanské a křesťanské representanty ve svém lůně. Neboť právě mystický podklad tohoto učení pomáhal mladému křesťanství k vybudování jeho názorů a k upevnění jeho postavení. Křesťanství rozšířilo svou moc za poměrně krátkou dobu a opanovalo národy a země porot, že si vypůjčilo své základy ze židovství, dílem také z pohanství a ozdobilo je mystickými snahami. Neboť doba politických bojů a duševních roztržek byla přirozeně zralá pro mystickou víru a mystické výklady písemnictví. – Není zde na místě podrobné líčení života a systémů všech Gnostiků, zejména když shora uvedený spis přinese obsírnější výklady o nich. Zatím stačí poukaz na skutečnost, že Talmud se postavil proti této sektě a usiloval o zatlačení jejího ducha z talmudických síní. To se mu též podařilo, až na malé vyjímky! Talmudický zákaz, zabývati se gnostickými látkami zůstal celé tisíciletí nedotknut,

až *Rabi Isák Slepý* z jižní Francie (1190-1250), jej prorazil, uče putování duší dle nauky Indů atd. Jeho současník R. *Azriel* (Esra) z Gerona (1160-1238) šel o krok dále a sestavil nový systém stvoření dle gnosticizmu. První zanášel do židovských škol úvahy o *Jsoucnosti Boží* a vykládal *stvoření světa* podle teorie o nekonečném stvořiteli (En-Sof) a vývoji (Sephiroth). Dále vybudoval nový systém o duši a jejím putování v těle lidí. I kabbala putovala pak z Francie do Španělska, kde Theodoros ben Josef Halevi Abu-l-Afiá (1234-1304) a jeho přívrženci zanedbali systém „Sephirothů“ a vyhledávali raději divotvornou a praktickou mystiku rovněž po způsobu Gnostiků. – Jeho mladší současník R. Mojžíš de Leon (1250-1305) ohnivý a tvůrčí duch, zajistil svou novou tvorbou, knihou *Soháru*, aramejsky psanou, budoucnost kabbalistických věd. Tím prosadil nejen rovnoprávnost Talmudu s kabbalou, nýbrž dosáhl, že často *Sohár* nabyl nadvlády nad Talmudem, že rabínské vědomosti byly považovány za ancilae mystiky, tj. za služby kabbalistické vědy, ba že často s pomocí světské moci nebo s pomocí církevní vlády byly talmudické knihy spáleny a kabbalistické – velebeny. Tento stav panoval i u židů, když falešný Mesiáš *Sabbatai Cebi* a jeho následníci považovali talmudické studium za vedlejší a oddali se jedině mystickým pokusům a nadsvětovým spekulacím. – Avšak i tehdy, když závrať mesiášská přestala a nové kabbalistické hnutí Chasidů vzniklo pod vedením Israela *Bešta*, neustal boj Kabbaly s Talmudem, pokojného myšlení s přepjatým nořením se do metafysických spekulací, rozdvojil židovské obce a židovské spoluzití a naplnil je vzájemnou záští a nenávisť k jejich škodě. – Takové boje vyplnily dvě století, až nepřátelství z venku zatlačilo tyto spory poněkud do pozadí a hrozné pogromy černých sotní sblížily soupeře.